

Правові підстави здійснення профспілками громадського контролю за додержанням законодавства про охорону праці в Україні

№ статті, частини законодавства або НПАОП	Зміст положень законів України та нормативних актів
	<p align="center"><u>1. Права працівників на охорону їх життя і здоров'я у процесі трудової діяльності, на належні, безпечні і здорові умови праці</u> визначені статтею 43 Конституцією України, статтями 2, статтями 154-178 Глави XI «Охорона праці» Кодексу законів про працю України, Законом України «Про охорону праці», міжнародними нормами (Європейською соціальною хартією (переглянутою), Конвенціями МОП в сфері безпеки і гігієни праці, директивами ЄС тощо), ратифікованих Україною, та прийнятими відповідно до них нормативно – правовими актами з охорони праці (НПАОП), перелік яких визначено в Реєстрі та Показчику нормативно-правових актів з питань охорони праці, станом на 28 грудня 2012 року затвердженого наказом Державної служби гірничого нагляду та промислової безпеки України від 12.04.2012 № 74 відповідно до Положення про державний реєстр нормативно-правових актів з питань охорони праці , класифіковано згідно з ДК 009-96</p>
	<p align="center"><u>Соціальний захист, охорона життя та здоров'я громадян у процесі їх трудової діяльності, відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок ушкодження його здоров'я або у разі смерті працівника, відновлення здоров'я та працездатності потерпілих на виробництві від нещасних випадків або професійних захворювань, проведення профілактичних заходів, спрямованих на усунення шкідливих і небезпечних виробничих факторів, запобігання нещасним випадкам на виробництві, професійним захворюванням та іншим випадкам загрози здоров'ю застрахованих, викликаним умовами праці, визначено та здійснюється за допомогою загальнообов'язкового державного соціального страхування відповідно до Конституції України та Основ законодавства України <u>про загальнообов'язкове державне соціальне страхування</u>, Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності».</u></p>
<p align="center">стаття 3 Конституції України</p>	<p>Людина, її життя та здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека <i>визначаються в Україні найвищою соціальною цінністю.</i> Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.</p>
<p align="center">Частина 4 статті 43. Конституції України</p>	<p align="center">Кожен має право на <i>належні, безпечні і здорові умови праці</i></p>
<p align="center">Частина 2 статті 2 Кодексу законів про працю України (далі – КзпПУ)</p>	<p align="center">Працівники мають ... право на здорові і безпечні умови праці, на об'єднання в професійні спілки та на вирішення колективних трудових конфліктів (спорів) у встановленому законом порядку.</p>
<p align="center">Стаття 153 КзпПУ</p>	<p>Створення безпечних і нешкідливих умов праці На всіх підприємствах, в установах, організаціях створюються безпечні і нешкідливі умови праці. Забезпечення безпечних і нешкідливих умов праці покладається на власника або уповноважений ним орган.</p>

<p>Стаття 158 КЗпПУ</p>	<p>Обов'язок власника або уповноваженого ним органу щодо полегшення і оздоровлення умов праці працівників</p>
<p>Стаття 69 Господарського кодексу України від 16.01.2003 № 436-IV (Редакція від 03.02.2013)</p>	<p>Соціальна діяльність підприємства</p> <p><u>1. Питання щодо поліпшення умов праці, життя і здоров'я, гарантії обов'язкового медичного страхування працівників підприємства та їх сімей, а також інші питання соціального розвитку вирішуються трудовим колективом за участі власника</u> або уповноваженого ним органу відповідно до законодавства, <u>установчих документів підприємства, колективного договору.</u></p> <p>2. Підприємство забезпечує підготовку кваліфікованих робітників та спеціалістів, їх економічне і професійне навчання як у власних навчальних закладах, так і в інших навчальних закладах за відповідними угодами. <u>Підприємство надає пільги відповідно до закону своїм працівникам, які навчаються без відриву від виробництва.</u></p> <p>3. Пенсіонери та інваліди, які працювали до виходу на пенсію на підприємстві, користуються нарівні з його працівниками наявними можливостями медичного обслуговування, забезпечення житлом, путівками в оздоровчі та профілактичні заклади, іншими соціальними послугами і пільгами, що передбачені статутом підприємства.</p> <p><u>4. Власник, органи управління підприємства зобов'язані забезпечити для всіх працівників підприємства належні і безпечні умови праці. Підприємство несе відповідальність в установленому законом порядку за шкоду, завдану здоров'ю та працездатності його працівників.</u></p> <p><u>5. Підприємство зобов'язане забезпечити сприятливі умови праці жінок та неповнолітніх, забезпечувати їх роботою переважно в денний час; жінок, які мають малолітніх дітей, вагітних жінок переводити на легшу роботу з нешкідливими умовами праці, надавати їм інші пільги, передбачені законом. Підприємство із шкідливими умовами праці створює окремі цехи, дільниці для надання жінкам, неповнолітнім та окремим категоріям працюючих більш легкої роботи.</u></p> <p><u>6. Підприємство самостійно встановлює для своїх працівників додаткові відпустки, скорочений робочий день та інші пільги,</u> а також має право заохочувати працівників інших підприємств, установ, організацій, які його обслуговують.</p> <p><u>7. Підприємство має право забезпечувати додатковою пенсією, незалежно від розмірів державної пенсії, працівника, який став інвалідом на даному підприємстві внаслідок нещасного випадку або професійного захворювання. У разі смерті працівника підприємства при виконанні ним службових обов'язків власник, підприємство добровільно чи за рішенням суду забезпечують сім'ю працівника допомогою відповідно до закону.</u></p> <p>8. Підприємство з правом найму робочої сили забезпечує визначену відповідно до закону кількість робочих місць для працевлаштування неповнолітніх, інвалідів, інших категорій громадян, які потребують соціального захисту. Відповідальність підприємства за невиконання даної вимоги встановлюється законом.</p>
<p>Стаття 72 Господарського кодексу України від 16.01.2003 № 436-IV (Редакція від 03.02.2013)</p>	<p>Законодавство про підприємства</p> <p>1. Підприємства в Україні здійснюють свою діяльність відповідно до вимог статей 62-71 цього Кодексу, якщо інше щодо підприємств окремих видів не передбачено цим Кодексом та іншими законами, прийнятими відповідно до цього Кодексу.</p> <p>2. Якщо чинним міжнародним договором України, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України, встановлено правила інші, ніж ті, які передбачені законодавством про підприємства, то</p>

	застосовуються правила міжнародного договору.
Закон України «Про охорону праці»	Закон України «Про охорону праці» визначає основні положення щодо реалізації конституційного права працівників на охорону їх життя і здоров'я у процесі трудової діяльності, на належні, безпечні і здорові умови праці , регулює за участю відповідних органів державної влади відносини між роботодавцем і працівником з питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища і встановлює єдиний порядок організації охорони праці в Україні.
Частина 1 статті 4 Закону України «Про охорону праці»	Державна політика в галузі охорони праці визначається відповідно до Конституції України Верховною Радою України і спрямована на створення належних, безпечних і здорових умов праці, запобігання нещасним випадкам та професійним захворюванням.
Абзац другий частини другої статті 4 Закону України «Про охорону праці»	Державна політика в галузі охорони праці базується на принципах: пріоритету життя і здоров'я працівників, повної відповідальності роботодавця за створення належних, безпечних і здорових умов праці
Частини 1 та 2 статті 13 Закону України «Про охорону праці»	Роботодавець зобов'язаний створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі умови праці відповідно до нормативно-правових актів, а також забезпечити додержання вимог законодавства щодо прав працівників у галузі охорони праці.
Пункт 4 статті 2 Право на справедливі умови праці Європейської соціальної хартії (переглянутої)	Усунути ризики, що властиві роботам з небезпечними або шкідливими для здоров'я умовами праці, а у випадках, коли усунути або достатньою мірою зменшити такі ризики ще неможливо, встановити для працівників, зайнятих на таких роботах, скорочену тривалість робочого часу або додаткові оплачувані відпустки
Пункт 1 статті 3 Право на безпечні та здорові умови праці Європейської соціальної хартії (переглянутої)	З метою забезпечення ефективного здійснення права на безпечні та здорові умови праці, Сторони зобов'язуються, консультуючись з організаціями роботодавців і працівників: Розробити, здійснювати і періодично переглядати послідовну національну політику в галузі охорони праці, виробничої гігієни і виробничого середовища. Головною метою цієї політики є поліпшення охорони праці і виробничої гігієни, а також запобігання нещасним випадкам та травматизму, що виникають внаслідок виробничої діяльності, пов'язані з нею або мають місце у процесі її здійснення, зокрема шляхом мінімізації причин виникнення ризиків, властивих виробничому середовищу.
Стаття 19 Закон України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності».	Право профспілок, їх об'єднань представляти і захищати права та інтереси членів профспілок Профспілки, їх об'єднання здійснюють представництво і захист трудових, соціально-економічних прав та інтересів членів профспілок в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, у відносинах з роботодавцями, а також з іншими об'єднаннями громадян. У питаннях колективних інтересів працівників профспілки, їх об'єднання здійснюють представництво та захист інтересів працівників незалежно від їх членства у профспілках. У питаннях індивідуальних прав та інтересів своїх членів профспілки здійснюють представництво та захист у порядку, передбаченому законодавством та їх статутами. Профспілки, їх об'єднання мають право представляти інтереси своїх членів при реалізації ними конституційного права на звернення за захистом своїх прав до судових органів, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також міжнародних судових установ. Представництво інтересів членів профспілки у взаємовідносинах з роботодавцями, органами державної влади та органами місцевого самоврядування здійснюється на основі системи колективних договорів та

угод, а також відповідно до законодавства.

2 Правові підстави здійснення профспілками громадського контролю за додержанням законодавства про охорону праці

Здійснення громадського контролю за додержанням роботодавцем законодавства про охорону праці, створенням безпечних і нешкідливих умов праці, належного виробничого побуту для працівників, своєчасним забезпеченням їх відповідними засобами колективного та індивідуального захисту, лікувально-профілактичним харчуванням, молоком, газованою соляною водою тощо

<p>Пункт 12 частини першої статті 247 Глави XVI Кодексу законів про працю України Професійні спілки. Участь працівників в управлінні підприємствами, установами та організаціями</p>	<p>Повноваження виборного органу первинної профспілкової організації <u>на підприємстві</u>, в установі, організації</p> <p>Виборний орган первинної профспілкової організації <u>на підприємстві</u>, в установі, організації:</p> <p>12) <u>здійснює громадський контроль за виконанням власником або уповноваженим ним органом законодавства про працю та про охорону праці</u>, за забезпеченням на підприємстві, в установі, організації безпечних та нешкідливих умов праці, виробничої санітарії, правильним застосуванням установлених умов оплати праці, <u>вимагає усунення виявлених недоліків</u>;</p>
<p>Частина друга статті 160 Кодексу законів про працю України</p>	<p>Контроль за додержанням вимог нормативних актів про охорону праці Трудові колективи через обраних ними уповноважених, <u>професійні спілки в особі своїх виборних органів і представників контролюють додержання всіма працівниками нормативних актів про охорону праці на підприємствах</u>, в установах, організаціях.</p>
<p>Стаття 41 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>Громадський контроль за додержанням законодавства про охорону праці здійснюють професійні спілки, їх об'єднання в особі своїх <u>виборних органів і представників</u>.</p> <p><u>Професійні спілки здійснюють громадський контроль за додержанням законодавства про охорону праці</u>, створенням безпечних і нешкідливих умов праці, належних виробничих та санітарно-побутових умов, забезпеченням працівників спецодягом, спецвзуттям, іншими засобами індивідуального та колективного захисту.</p>
<p>Частина 7 статті 21 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності».</p>	<p><u>Профспілки здійснюють громадський контроль за виплатою заробітної плати, додержанням законодавства про працю та про охорону праці, створенням безпечних і нешкідливих умов праці, належних виробничих та санітарно-побутових умов, забезпеченням працівників спецодягом, спецвзуттям, іншими засобами індивідуального та колективного захисту.</u></p>
<p>пункт 12 частини 1 статті 38 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»</p>	<p>Повноваження виборного органу <u>первинної профспілкової організації на підприємстві</u>, в установі, організації</p> <p><u>Виборний орган первинної профспілкової організації на підприємстві</u>, в установі або організації:</p> <p>12) <u>здійснює громадський контроль за виконанням роботодавцем законодавства про працю та про охорону праці</u>, за забезпеченням на підприємстві, в установі або організації безпечних та нешкідливих умов праці, виробничої санітарії, правильним застосуванням установлених умов оплати праці, <u>вимагає усунення виявлених недоліків</u>;</p> <p>Виборні органи <u>профспілкової організації, що діють на підприємстві</u>, в установі або організації, мають також інші права, передбачені законодавством України.</p>
<p>Стаття 22</p>	<p>Стаття 22. Право брати участь у визначенні та поліпшенні умов праці та виробничого середовища</p>

<p>Право брати участь у визначенні та поліпшенні умов праці та виробничого середовища на підприємстві Європейської соціальної хартії (переглянутої</p>	<p>З метою забезпечення ефективного здійснення <u>права працівників брати участь у визначенні та поліпшенні умов праці та виробничого середовища на підприємстві</u> Сторони зобов'язуються вживати заходів або заохочувати заходи, <u>які надають можливість працівникам або їхнім представникам</u> згідно з національним законодавством і практикою, сприяти:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) визначенню і поліпшенню умов праці, організації праці, а також виробничого середовища; б) охороні здоров'я та праці на підприємстві; с) організації соціальних і соціально-культурних послуг і заходів на підприємстві; д) нагляду за дотриманням нормативних положень, що регулюють ці питання.
---	--

3 Права та гарантії діяльності профспілок під час здійснення громадського контролю за додержанням законодавства про охорону праці

<p>Стаття 248 Кодексу законів про працю України</p>	<p>Для реалізації повноважень профспілок, передбачених <u>Законом України "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності"</u>, члени виборних органів профспілкових організацій підприємств, установ і організацій, вищестоящих профспілкових органів, а також повноважні представники цих органів мають право:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) безперешкодно відвідувати та оглядати місця роботи на підприємстві, в установі, організації, де працюють члени профспілок; 2) вимагати і одержувати від власника або уповноваженого ним органу, іншої посадової особи відповідні документи, відомості та пояснення щодо умов праці, виконання колективних договорів, додержання законодавства про працю та соціально-економічних прав працівників 3) безпосередньо звертатися в усній або письмовій формі до власника або уповноваженого ним органу, посадових осіб з профспілкових питань; 4) перевіряти роботу закладів торгівлі, громадського харчування, охорони здоров'я, дитячих закладів, гуртожитків, транспортних підприємств і підприємств побутового обслуговування, що належать або надають послуги підприємству, установі, організації, в яких працюють члени профспілок; 5) розміщувати власну інформацію у приміщеннях і на території підприємства, установи, організації в доступних для працівників місцях; 6) перевіряти розрахунки з оплати праці та державного соціального страхування, використання коштів на соціальні і культурні заходи та житлове будівництво.
<p>Стаття 45 Кодексу законів про працю України</p>	<p>Розірвання трудового договору з керівником на вимогу виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника)</p> <p>На вимогу виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) власник або уповноважений ним орган повинен розірвати трудовий договір з керівником підприємства, установи, організації, якщо він порушує законодавство про працю, про колективні договори і угоди, «Закон України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності».</p> <p>Якщо власник або уповноважений ним орган, або керівник, стосовно якого пред'явлено вимогу про розірвання трудового договору, не згоден з цією вимогою, він може оскаржити рішення виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) до суду у двотижневий строк з дня отримання рішення. У цьому разі виконання вимоги про розірвання трудового договору зупиняється до винесення судом рішення. У разі, коли рішення виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) не</p>

	виконано і не оскаржено у зазначений строк, виборний орган первинної профспілкової організації (профспілковий представник) у цей же строк може оскаржити до суду діяльність або бездіяльність посадових осіб, органів, до компетенції яких належить розірвання трудового договору з керівником підприємства, установи, організації.
пункти 1-10 частини 1 статті 38 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»	Виборний орган первинної профспілкової організації на підприємстві , в установі або організації: 1) укладає та контролює виконання колективного договору , звітує про його виконання на загальних зборах трудового колективу, звертається з вимогою до відповідних органів про притягнення до відповідальності посадових осіб за невиконання умов колективного договору; 4) разом з роботодавцем вирішує питання робочого часу і часу відпочинку , погоджує графіки змінності та надання відпусток, запровадження підсумованого обліку робочого часу, дає дозвіл на проведення надурочних робіт, робіт у вихідні дні тощо; 5) разом з роботодавцем вирішує питання соціального розвитку підприємства, поліпшення умов праці, матеріально-побутового, медичного обслуговування працівників ; 6) бере участь у вирішенні соціально-економічних питань, визначенні та затвердженні переліку і порядку надання працівникам соціальних пільг ; 7) бере участь у розробці правил внутрішнього трудового розпорядку підприємства, установи або організації ; 8) представляє інтереси працівників за їх дорученням при розгляді трудових індивідуальних спорів та у колективному трудовому спорі , сприяє його вирішенню; 9) приймає рішення про вимогу до роботодавця розірвати трудовий договір (контракт) з керівником підприємства, установи, організації , якщо він порушує цей Закон, законодавство про працю, ухиляється від участі у переговорах щодо укладення або зміни колективного договору, не виконує зобов'язань за колективним договором , допускає інші порушення законодавства про колективні договори; 10) надає згоду або відмовляє в наданні згоди на розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу з працівником , який є членом професійної спілки, що діє на підприємстві, в установі та організації, у випадках, передбачених законом;
Частина 7 статті 21 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»	У разі загрози життю або здоров'ю працівників профспілки мають право вимагати від роботодавця негайного припинення робіт на робочих місцях, виробничих дільницях, у цехах та інших структурних підрозділах або на підприємстві в цілому на час, необхідний для усунення загрози життю або здоров'ю працівників .
стаття 33 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»	Право профспілок, їх об'єднань щодо притягнення до відповідальності посадових осіб Профспілкові органи мають право вимагати розірвання трудового договору (контракту) з керівником підприємства, установи або організації , якщо він порушує цей Закон, законодавство про працю, про колективні договори та угоди . Вимога профспілкових органів про розірвання трудового договору (контракту) є обов'язковою для розгляду і виконання. У разі незгоди з нею керівник, стосовно якого прийнято рішення, або орган чи особа, від яких залежить звільнення керівника, можуть у двотижневий строк оскаржити рішення профспілкового органу до місцевого суду. У цьому разі виконання вимоги про розірвання трудового договору зупиняється до винесення судом рішення.
Частина 2 статті 41 Закону України	У разі загрози життю або здоров'ю працівників професійні спілки мають право вимагати від роботодавця негайного припинення робіт на робочих місцях, виробничих дільницях, у цехах та інших структурних

«Про охорону праці»	підрозділах або на підприємствах чи виробництвах фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю, в цілому на період, необхідний для усунення загрози життю або здоров'ю працівників.
Частина 3 статті 41 Закону України «Про охорону праці»	Професійні спілки також мають право на проведення незалежної експертизи умов праці, а також об'єктів виробничого призначення, що проектуються, будуються чи експлуатуються, на відповідність їх нормативно-правовим актам про охорону праці, брати участь у розслідуванні причин нещасних випадків і професійних захворювань на виробництві та надавати свої висновки про них, вносити роботодавцям, державним органам управління і нагляду подання з питань охорони праці та одержувати від них аргументовану відповідь.
Частина 5 статті 41 Закону України «Про охорону праці»	Надати право технічній інспекції профспілок галузевого рівня , що здійснює контроль за дотриманням умов праці та техніки безпеки працівників, зазначених у статті 1 Закону України "Про підвищення престижності шахтарської праці", зупиняти ведення робіт на підприємстві у разі грубих порушень правил техніки безпеки та охорони праці.
Частина 1 та 9 Статті 21 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»	Профспілки, їх об'єднання захищають право громадян на працю, беруть участь у розробленні та здійсненні державної політики у галузі трудових відносин, оплати праці, охорони праці, соціального захисту. Для здійснення цих функцій профспілки, їх об'єднання можуть створювати служби правової допомоги та відповідні інспекції, комісії, затверджувати положення про них. Уповноважені представники профспілок мають право вносити роботодавцям, органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування подання про усунення порушень законодавства про працю, які є обов'язковими для розгляду, та в місячний термін одержувати від них аргументовані відповіді.
Постанова Президії ФПУ від 28.02.2013 №П-16-11 Про вдосконалення діяльності технічної інспекції праці, інших представників профспілок з питань охорони праці	<p>Положення про технічну інспекцію праці профспілок (додаток 1)</p> <p>Типове положення про представників профспілок з питань охорони праці (додаток 2)</p> <p>Типове положення про комісію з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації (додаток 3)</p> <p>Типове положення про громадського інспектора з охорони праці (додаток 4)</p>
4 Положення про технічну інспекцію праці профспілок затверджене Постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 №П-16-11 (Додаток 1)	
	Це Положення визначає правові основи діяльності технічної інспекції праці професійних спілок , що входять до складу Федерації профспілок України, і містить вимоги щодо побудови і організації роботи цієї інспекції, розмежування функцій технічних (головних технічних) інспекторів праці, реалізації ними прав і повноважень, визначених чинним законодавством України для представників профспілок з питань охорони праці

<p align="center">Загальні положення Пункт 1 Положення про технічну інспекцію праці профспілок</p>	<p>1.1. Технічна інспекція праці профспілок України (далі – технічна інспекція праці) утворюється згідно з рішеннями виборних органів всеукраїнських профспілок, територіальних профоб'єднань та Президії Федерації профспілок України з метою кваліфікованого й ефективного виконання профспілками захисних функцій у галузі охорони праці.</p> <p>Головним завданням технічних (головних технічних) інспекторів праці, як повноважних представників профспілок з питань охорони праці, є забезпечення практичної реалізації прав і повноважень, наданих цим представникам Кодексом законів про працю України, Законами України «Про охорону праці», «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», іншими нормативно-правовими актами.</p> <p>1.2. Технічна інспекція праці у своїй роботі керується трудовим законодавством, законами України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», «Про охорону праці», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності», іншими нормативно-правовими актами з охорони праці, статутами профспілок і ФПУ, положеннями, що регламентують діяльність профспілкових об'єднань, рішеннями державних і профспілкових органів та цим Положенням.</p> <p>1.3. Це Положення поширюється на технічного (головного технічного) інспектора праці будь-якої професійної спілки або профоб'єднання, що входить до складу Федерації профспілок України, та на технічного (головного технічного) інспектора праці ФПУ.</p> <p>1.4. Повноваження технічного (головного технічного) інспектора праці всеукраїнської профспілки поширюються на всі підприємства, установи, організації, незалежно від форм власності, видів господарської діяльності й відомчої належності, та на фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю (далі – підприємства), за умови, що на цих підприємствах працюють члени відповідної профспілки.</p> <p>Повноваження технічного (головного технічного) інспектора праці територіального профоб'єднання та технічного (головного технічного) інспектора праці Федерації профспілок України поширюються на всі підприємства відповідного регіону (міста, області, Автономної Республіки Крим або України в цілому).</p> <p>1.5. Технічна інспекція праці представляє і захищає інтереси членів профспілок з питань охорони праці, соціального страхування від нещасних випадків в органах державної влади, місцевого самоуправління, у відношеннях з роботодавцями, їх об'єднаннями та об'єднаннями громадян, взаємодіє з органами державної влади й управління, які займаються вирішенням проблем охорони праці, з органами державного нагляду за охороною праці, правоохоронними органами, закладами охорони здоров'я, виконавчою дирекцією, управліннями та відділеннями Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, правовою інспекцією праці профспілок та профспілковим активом.</p>
<p align="center">Організаційна побудова технічної інспекції праці профспілок Пункт 2 Положення про технічну інспекцію праці профспілок</p>	<p>2.1. Технічна інспекція праці створюється за галузевим та територіальним принципами, складається з технічних (головних технічних) інспекторів праці всеукраїнських профспілок і регіональних профоб'єднань та підпорядковується відповідним виборним органам цих профспілок і об'єднань.</p> <p>2.2. Технічні (головні технічні) інспектори праці, що перебувають у підпорядкуванні всеукраїнських профспілок, іменуються «Технічний (головний технічний) інспектор праці...» (далі наводиться найменування всеукраїнської профспілки).</p> <p>Технічні (головні технічні) інспектори праці, що перебувають у підпорядкуванні регіональних профоб'єднань, іменуються «Технічний (головний технічний) інспектор праці...» (далі наводиться найменування відповідного регіонального профоб'єднання).</p> <p>Зазначені спеціалісти, які працюють в апараті ФПУ, іменуються «Технічний (головний технічний) інспектор</p>

	<p>праці Федерації профспілок України».</p> <p>2.3. Технічними (головними технічними) інспекторами праці можуть бути особи з вищою спеціальною освітою за фахом спеціаліста з охорони праці або особи з вищою технічною освітою, які мають стаж практичної роботи на виробництві за спеціальністю не менше трьох років.</p> <p>Технічні (головні технічні) інспектори праці на початку роботи і періодично (не рідше одного разу на три роки) проходять у встановленому порядку навчання, підвищення кваліфікації та перевірку знань з питань охорони праці.</p> <p>2.4. Безпосереднє керівництво і контроль за роботою технічних інспекторів праці здійснюють голови виборних органів всеукраїнських профспілок, регіональних профоб'єднань чи ФПУ.</p> <p>Обов'язки щодо забезпечення взаємодії всіх технічних інспекторів праці в межах певного регіону або України в цілому покладаються відповідно на регіональне профоб'єднання та на ФПУ.</p> <p>Здійснення захисту прав працівників та громадського контролю за додержанням законодавства про охорону праці на конкретному підприємстві забезпечується насамперед технічним інспектором праці тієї профспілки, членами якої є працівники підприємства. У разі потреби, технічний інспектор праці регіонального профоб'єднання проводить роботу на цьому підприємстві разом з фахівцями галузевої профспілки або за погодженням з керівництвом відповідного виборного органу цієї профспілки.</p> <p>2.5. Питання штатної чисельності, розмірів заробітної плати та порядку фінансування технічних (головних технічних) інспекторів праці вирішуються відповідними виборними органами всеукраїнських профспілок і регіональних профоб'єднань, а щодо технічних інспекторів праці ФПУ – Головою Федерації профспілок України.</p> <p>2.6. За угодами між відповідними виборними органами всеукраїнських профспілок і регіональних профоб'єднань технічні (головні технічні) інспектори праці регіональних профоб'єднань можуть безпосередньо обслуговувати підприємства, працівники яких є членами різних профспілок. Утримання таких інспекторів провадиться на пайових засадах.</p>
<p>Форма посвідчення технічних (головних технічних) інспекторів праці профспілок Пункт 2.7 Положення про технічну інспекцію праці профспілок</p>	<p>2.7. Технічним (головним технічним) інспекторам праці видається посвідчення єдиного зразка за формою № ПІ-1, що підтверджує право пред'явника безперешкодно, в будь-який час відвідувати й перевіряти підконтрольні підприємства згідно із законодавством.</p>
<p>Основні обов'язки технічної інспекції праці профспілок Пункт 3 Положення про технічну інспекцію праці профспілок</p>	<p>Технічні (головні технічні) інспектори праці:</p> <p>3.1. Здійснюють громадський контроль за додержанням роботодавцями, посадовими особами підприємств і органів виконавчої влади законів та інших нормативно-правових актів з охорони праці, створенням безпечних і здорових умов праці, належних виробничих і санітарно-побутових умов для працівників, забезпеченням їх засобами індивідуального та колективного захисту, впровадженням та ефективністю дії системи управління охороною праці на галузевому, регіональному та виробничому рівнях.</p> <p>3.2. Захищають права й інтереси членів профспілок з питань охорони праці в органах державної влади й</p>

	<p>місцевого самоврядування, у стосунках з роботодавцями, об'єднаннями роботодавців.</p> <p>3.3. Представляють у комісіях з трудових спорів, прокуратурі, судах та інших органах влади, керівних і робочих органах Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві інтереси членів профспілки з питань охорони праці та соціального захисту, зокрема, осіб, які потерпіли від нещасних випадків або професійних захворювань, а також сімей загиблих на виробництві.</p> <p>3.4. Аналізують стан і причини виробничого травматизму та профзахворювань, контролюють якість та об'єктивність їх розслідування, надають пропозиції щодо усунення виявлених недоліків та порушень, проведення профілактичних заходів з поліпшення умов та безпеки праці.</p> <p>3.5. Готують пропозиції до проектів загальнодержавної, галузевих і регіональних програм з питань охорони праці, а також до Генеральної, галузевих та регіональних угод з цих питань, здійснюють контроль за виконанням передбачених ними заходів.</p> <p>3.6. Беруть участь в опрацюванні законів та інших нормативно-правових актів з охорони праці, довілля, питань державного соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань.</p> <p>3.7. Домагаються від роботодавців включення до колективних договорів та угод заходів, спрямованих на поліпшення умов і підвищення рівня безпеки праці, досягнення встановлених нормативів охорони праці, попередження виробничого травматизму та профзахворювань, здійснюють контроль за їх виконанням.</p> <p>3.9. У разі необхідності, організують проведення або домагаються незалежної експертизи умов і безпеки праці, а також об'єктів виробничого й соціально-культурного призначення, що проектується, будуються чи експлуатуються, на відповідність їх вимогам нормативно-правових актів з охорони праці.</p>
<p>Участь у роботі комісій та комплексних перевірок суб'єктів господарювання Пункти 3.8, 3.10 та 3.15 Положення про технічну інспекцію праці профспілок</p>	<p>3.8. Беруть участь у роботі комісій:</p> <ul style="list-style-type: none"> - з розслідування нещасних випадків на виробництві; - з обстеження підприємств органами державного нагляду за охороною праці на відповідність фактичного стану умов і безпеки праці вимогам законів та інших нормативно-правових актів; - з прийняття в експлуатацію нових і реконструйованих об'єктів виробничого і соціально-культурного призначення на відповідність цих об'єктів вимогам охорони праці; - з охорони довілля, захисту населення від негативного екологічного впливу; - з перевірки знань посадовими особами нормативно-правових актів з охорони праці. <p>3.10. За дорученням сторони застрахованих осіб у Фонді соціального страхування від нещасних випадків на виробництві беруть участь у роботі спеціальних комісій, створених згідно із законодавством при виконавчій дирекції цього Фонду та її робочих органах на місцях, щодо розгляду спорів про суми страхових внесків, розміри знижок чи надбавок до страхових тарифів, ступінь вини потерпілих у нещасних випадках, накладення штрафів або про розміри шкоди, наявність прав на її відшкодування та з інших питань.</p> <p>3.15. Беруть участь разом з відповідними органами державного нагляду та контролю у комплексних перевірках суб'єктів господарювання щодо дотримання законодавства про охорону праці незалежно від наявності на них профспілок.</p>
<p>Інші обов'язки технічної інспекції праці профспілок Пункти 3.11-3.13</p>	<p>3.11. Готують до розгляду виборними органами профспілок проекти документів та пропозиції щодо актуальних питань охорони праці та довілля.</p> <p>3.12. Надають практичну допомогу профспілковим організаціям, профкомам підприємств, їх комісіям і громадським інспекторам з охорони праці у здійсненні громадського контролю за додержанням роботодавцями і</p>

<p>Положення про технічну інспекцію праці профспілок</p>	<p>посадовими особами законів та інших нормативно-правових актів з охорони праці, вдосконаленні колдоговірної практики регулювання цих питань, беруть участь у проведенні навчання профспілкового активу, інформують первинні профспілкові організації про результати своєї роботи на підприємствах, висновки і запропоновані заходи.</p> <p>3.13. Розглядають звернення, скарги й пропозиції членів профспілок з питань, що належать до компетенції технічної інспекції праці.</p>
<p>Поширення повноважень технічної інспекції праці профспілок Пункт 3.14 Положення про технічну інспекцію праці профспілок</p>	<p>3.14. Повноваження технічного (головного технічного) інспектора праці всеукраїнської профспілки поширюються на всі підприємства, установи, організації, незалежно від форм власності, видів господарської діяльності й відомчої належності, та на фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю (далі – підприємства), за умови, що на цих підприємствах працюють члени відповідної профспілки.</p> <p>Повноваження технічного (головного технічного) інспектора праці територіального профоб'єднання та технічного (головного технічного) інспектора праці Федерації профспілок України поширюються на всі підприємства відповідного регіону (міста, області, Автономної Республіки Крим або України в цілому).</p>
<p>Права технічної інспекції праці профспілок Пункт 4 Положення про технічну інспекцію праці профспілок</p>	<p>Технічні (головні технічні) інспектори праці мають право:</p> <p>4.1. Безперешкодно і в будь-який час відвідувати підконтрольні підприємства (за пред'явленням Посвідчення встановленого зразка) з метою проведення перевірки з питань, що належать до компетенції технічної інспекції праці.</p> <p>4.2. Вносити роботодавцям, державним органам управління й нагляду, робочим органам Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України обов'язкові для розгляду подання (форма № ПІ-3) з питань охорони праці та соціального захисту, вимагати усунення наявних недоліків і порушень законодавства з цих питань, вжиття відповідних санкцій до конкретних посадових осіб і працівників, винних у цих порушеннях, та одержувати від них аргументовану відповідь.</p> <p>4.3. Подавати висновки (форма № ПІ-3) про причини нещасних випадків на виробництві й професійних захворювань і відповідальних за це посадових осіб, а також про відповідність або невідповідність чинним нормативам умов і безпеки праці на конкретних робочих місцях, виробничих дільницях, у цехах чи інших структурних підрозділах або на підприємстві в цілому.</p> <p>4.4. Вимагати від роботодавця негайного припинення робіт на робочих місцях, виробничих дільницях, у цехах та інших структурних підрозділах або на підприємстві в цілому в разі загрози життю або здоров'ю працівників на період до усунення цієї загрози.</p> <p>4.5. Брати участь у розгляді роботодавцями, об'єднаннями роботодавців та громадян поданих профспілками або їх представниками пропозицій з питань згідно з компетенцією технічної інспекції праці.</p> <p>4.6. Одержувати від роботодавців, посадових осіб і працівників підприємств необхідні пояснення й документи з усіх питань охорони праці.</p> <p>4.7. Безоплатно одержувати від органів статистики, центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій дані про стан охорони праці, виробничого й невиробничого травматизму та професійної захворюваності.</p> <p>4.8. Вносити відповідним органам пропозиції щодо вдосконалення нормативно-правових актів з охорони праці.</p> <p>4.9. Технічний інспектор праці профспілок не нижче обласного рівня, зі стажем роботи на цій посаді не</p>

	менше 2-х років, за згодою відповідного виборного органу може бути рекомендованим на посаду позаштатного державного інспектора з охорони праці відповідного територіального управління Держгірпромнагляду.
<p align="center">Організація роботи, розгляд спорів, оскарження рішень технічних інспекторів праці профспілок Пункт 5 Положення про технічну інспекцію праці профспілок</p>	<p>5.1. Технічні (головні технічні) інспектори праці самостійні в прийнятті рішень і несуть у встановленому порядку відповідальність за їх правомірність та об'єктивність.</p> <p>5.2. Обсяг роботи кожного технічного (головного технічного) інспектора праці визначається відповідно до розподілу функціональних обов'язків або посадової інструкції, що затверджується керівником відповідного профоргану з урахуванням вимог цього Положення.</p> <p>5.3. Робота технічних (головних технічних) інспекторів праці ведеться за поточними планами з урахуванням непередбачених обставин (наприклад, потреби взяти участь у розслідуванні нещасних випадків, у розгляді скарг членів профспілок, що надійшли до інспекції, тощо), а також необхідності якомога більше перебувати безпосередньо в трудових колективах підприємств, установ, організацій, що ними обслуговуються.</p> <p>5.4. Головний технічний інспектор праці всеукраїнської профспілки здійснює методичне керівництво роботою технічної інспекції праці цієї профспілки, визначає напрями її діяльності, сприяє сумлінному, якісному й кваліфікованому виконанню кожним працівником інспекції покладених на нього завдань.</p> <p>Головний технічний інспектор праці регіонального профоб'єднання забезпечує узгодження дій технічних інспекторів праці різних профспілок у межах відповідного регіону та обмін досвідом роботи між ними, опрацьовує загальні підходи й методи контролю за додержанням законодавства про охорону праці.</p> <p>5.5. З метою вдосконалення форм і методів контролю за охороною праці, підвищення кваліфікації технічних інспекторів праці та обміну досвідом роботи з усіх питань, що відносяться до їх компетенції, головні технічні інспектори праці всеукраїнських профспілок, регіональних профоб'єднань та Федерації профспілок України періодично проводять відповідні семінари-наради технічної інспекції праці.</p> <p>5.6. Рішення технічного (головного технічного) інспектора праці можуть бути оскарженими головному технічному інспектору праці відповідного профоб'єднання, якому він безпосередньо підпорядкований. При незгоді з рішенням останнього спір розглядається головним технічним інспектором праці відповідної всеукраїнської профспілки, а з міжгалузевих питань – головним технічним інспектором праці регіонального профоб'єднання.</p> <p>Розбіжності між головними технічними інспекторами праці всеукраїнських профспілок і регіональних профоб'єднань розглядаються головним технічним інспектором праці Федерації профспілок України.</p> <p>Якщо у всеукраїнській профспілці або в регіональному профоб'єднанні посада головного технічного інспектора праці відсутня, рішення відповідних технічних інспекторів праці можуть бути оскарженими безпосередньо головному технічному інспектору праці Федерації профспілок України.</p>
<p align="center">Форми документів, які засвідчують повноваження технічного (головного технічного) інспектора праці на підприємстві, форми звітності та подання</p>	<p>5.7. Технічні (головні технічні) інспектори праці профспілок користуються єдиними формами документів: Посвідченням форми № ТІ-1 (додаток 1), звітності про роботу форми № ТІ-2 (додаток 2) та висновку (або подання) форми № ТІ-3 (додаток 3).</p>

<p>Обов'язок роботодавця щодо забезпечення умов для роботи технічного (головного технічного) інспектора праці на підприємстві</p>	<p>5.8. Роботодавець відповідно до законодавства повинен забезпечити необхідні умови для роботи технічного (головного технічного) інспектора праці на підприємстві в період проведення ним перевірки або виконання інших обов'язків згідно з цим Положенням.</p>
<p>5. Типове положення про представників профспілок з питань охорони праці, затверджене Постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 №П-16-11(додаток 2)</p>	
	<p>Це Положення визначає правові основи діяльності представників профспілок з питань охорони праці (далі – представники профспілок) і містить вимоги щодо організації їхньої роботи залежно від рівня профспілкової організації (профоргану), який вони представляють, та з урахуванням обов'язків, прав і повноважень профспілок у сфері охорони праці, визначених чинним законодавством.</p>
<p>Загальні положення Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці Пункт 1</p>	<p>1.1. Відповідно до законів України "Про охорону праці" і "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності" профспілки в особі своїх виборних органів і представників здійснюють громадський контроль за дотриманням роботодавцями вимог законів та інших нормативно-правових актів з охорони праці, створенням безпечних і здорових умов праці, належних виробничих і санітарно-побутових умов, забезпеченням працівників спецодягом, спецвзуттям та іншими засобами індивідуального й колективного захисту, представляють інтереси членів профспілок з усіх питань охорони праці в органах державної виконавчої влади й місцевого самоврядування, у відносинах з роботодавцями, об'єднаннями роботодавців та громадян.</p> <p>1.2. Головним завданням представників профспілок є захист прав та інтересів членів своєї профспілки (профспілок) у цій сфері трудових відносин, надання їм практичної допомоги у вирішенні відповідних питань.</p>
<p>Категорії представників профспілок з питань охорони праці Пункт 1.3 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці</p>	<p>1.3. Представником профспілки (профспілок) є:</p> <p>а) на виробничому рівні:</p> <ul style="list-style-type: none"> - член комісії з охорони праці профкому (який діє згідно з Типовим положенням про цю комісію, затвердженим цією постановою Президії ФПУ); - член профспілкового комітету підприємства, профорганізатор; - громадський (старший громадський) інспектор з охорони праці (який діє згідно з Типовим положенням про громадського інспектора з охорони праці, затвердженим цією постановою Президії ФПУ); - інший член первинної профспілкової організації підприємства, компетентний в питаннях охорони праці; <p>б) на рівні вищих профспілкових органів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - член президії центрального, обласного, міського, районного або іншого органу галузевої профспілки, територіального профоб'єднання або Федерації профспілок України; - технічний (головний технічний) інспектор праці (який діє згідно з Положенням про технічну інспекцію праці профспілок, затвердженим цією постановою Президії ФПУ); - інший спеціаліст з питань охорони праці апарату виборного органу всеукраїнської галузевої профспілки, територіального профоб'єднання або апарату ФПУ; - експерт або інший фахівець, залучений відповідним профспілковим органом для проведення незалежної експертизи певного об'єкта чи здійснення експертної оцінки з окремих цільових питань охорони праці, виробничого середовища.

<p>Визначення повноважень представника профспілки з питань охорони праці пункт 1.4</p> <p>Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці</p>	<p>1.4. Повноваження представника профспілки (профспілок) визначаються рішенням виборного профспілкового органу первинної профспілкової організації або постановою президії відповідного профспілкового органу. У випадках виконання разових доручень зазначені повноваження, як виняток, можуть надаватися також згідно з рішенням голови профкому підприємства (профорганізатора) або керівника відповідного профоргану.</p> <p>Представник профспілки (профспілок) під час виконання своїх обов'язків поза межами підприємства (організації), де він працює, підтверджує свої повноваження:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Посвідченням встановленого зразка (якщо видача посвідчень передбачена відповідним положенням); - завіреною копією рішення відповідного виборного профспілкового органу; - довідкою за підписом голови відповідного виборного профспілкового органу, скріпленою печаткою цього органу.
<p>Не можуть бути представниками профспілок з питань охорони праці пункт 1.5</p> <p>Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці</p>	<p>1.5. Працівники міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій, які згідно з посадовими обов'язками <u>відповідають за організацію роботи</u> щодо створення безпечних і здорових умов праці на виробництві, <u>не можуть бути представниками профспілок з питань охорони праці</u> на підпорядкованих підприємствах, дільницях, у цехах, службах тощо.</p>
<p>Поширення та строк повноважень представників профспілок Пункти 1.6-1.7</p> <p>Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці</p>	<p>1.6. Повноваження представників профспілок поширюються на всі підприємства, установи, організації або виробничі об'єкти фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю, незалежно від форми власності, виду діяльності і господарювання (далі - підприємства), де працюють члени відповідної профспілки, або які належать до сфери дії відповідного територіального профоб'єднання.</p> <p>1.7. Повноваження представника профспілки зберігаються, як правило, на строк повноважень виборного профспілкового органу, якщо більш короткий строк не було визначено під час призначення певної особи цим представником.</p>
<p>Законодавчі та нормативно-правові акти, що регулюють діяльність представників профспілок з питань охорони праці Пункт 1.8</p>	<p>1.8. Представники профспілок у своїй роботі керуються Кодексом законів про працю України, законами України "Про охорону праці", "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності", "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності", іншими нормативно-правовими актами з охорони праці; статутами профспілок і ФПУ, положеннями, що регламентують діяльність профспілкових об'єднань, технічної інспекції праці профспілок, комісій і громадських інспекторів з охорони праці, рішеннями державних і профспілкових органів та цим Положенням.</p>
<p>Керівництво і контроль за роботою представників профспілок з питань охорони праці Пункти 1.9-1.10</p> <p>Типового положення про представників профспілок з</p>	<p>1.9. Керівництво і контроль за роботою представників профспілок здійснюють відповідні виборні органи профспілок, територіальних профоб'єднань та Федерації профспілок України, а також за їх дорученням - керівники управлінь, відділів, секторів чи інших структурних підрозділів з охорони праці.</p> <p>На підприємстві безпосереднє керівництво і контроль за роботою представників профспілок здійснює виборний орган первинної профспілкової організації (профспілковий представник).</p> <p>1.10. Виборний профспілковий орган, який призначив представника профспілки (профспілок), може відкликати його подання чи висновки, якщо вони суперечать нормативно-правовим актам з охорони праці або не</p>

<p>питань охорони праці</p>	<p>відповідають вимогам захисту прав та інтересів працівників.</p>
<p>Взаємодія представників профспілок Пункт 1.11 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці</p>	<p>1.11. Представники профспілок взаємодіють з первинними профспілковими організаціями, відповідними комісіями, службами та посадовими особами підприємств, державними органами управління й нагляду за охороною праці та відповідними виконавчими органами Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань.</p>
<p>Обов'язки представників профспілок з питань охорони праці Пункт 2 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці</p>	<p>Представники профспілок зобов'язані:</p> <p>2.1. Забезпечувати практичну реалізацію повноважень, наданих профспілкам законами України "Про охорону праці", "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності" та іншими нормативно-правовими актами з охорони праці;</p> <p>2.2. Здійснювати представництво й захист інтересів членів профспілок у сфері охорони праці та довілля в органах державної влади, місцевого самоврядування, у відносинах з роботодавцями, об'єднаннями роботодавців та громадян;</p> <p>2.3. Перевіряти стан умов і безпеки праці, охорони довілля на підприємствах, виконання відповідних програм, зобов'язань колективних договорів і угод, забезпечення працівників санітарно-побутовими приміщеннями, засобами індивідуального й колективного захисту, мийними та знешкоджуючими засобами, газованою солоною водою, лікувально-профілактичним харчуванням, молоком тощо і домагатися від роботодавців усунення наявних недоліків;</p> <p>2.4. Вносити обов'язкові для розгляду роботодавцем пропозиції про усунення виявлених порушень нормативно-правових актів з безпеки і гігієни праці та домагатися їх виконання.</p> <p>2.5. Здійснювати контроль за:</p> <ul style="list-style-type: none"> - умовами праці жінок, неповнолітніх, інвалідів; - проведенням навчання, інструктажів та перевірки знань працівників з охорони праці; - проходженням працівниками періодичних медичних оглядів; - своєчасним проведенням роботодавцем атестації робочих місць; - безоплатним забезпеченням працівників нормативно-правовими актами з охорони праці та додержанням працівниками вимог цих актів; - своєчасним і правильним розслідуванням та обліком нещасних випадків та професійних захворювань; - виконанням наказів, розпоряджень, заходів з охорони праці, у тому числі заходів з усунення причин нещасних випадків, професійних захворювань і аварій, зазначених в актах розслідування; - наявністю і станом наочних засобів пропаганди та інформації з охорони праці на підприємстві. <p>2.7. Аналізувати стан охорони праці і причини виробничого травматизму й професійної захворюваності, домагатися від роботодавця вжиття ефективних заходів щодо поліпшення умов і підвищення рівня безпеки праці, здійснювати контроль за додержанням установленого порядку розслідування та ведення обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві;</p> <p>2.9. Сприяти потерпілим, членам сімей загиблих на виробництві або особам, які представляють їхні</p>

	інтереси, у вирішенні питань щодо їх участі у розслідуванні, ознайомленні з матеріалами за його наслідками, своєчасного одержання актів установленої форми, розгляду роботодавцем заяв у разі незгоди зі змістом цих актів, своєчасного і повного одержання страхових виплат та всіх видів соціальної допомоги, що мають надаватися Фондом соціального страхування від нещасних випадків згідно з законодавством.
<p>Обов'язки щодо участі представників профспілок з питань охорони праці у заходах</p> <p>Пункт 2.6 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці</p>	<p>2.6. Брати участь:</p> <ul style="list-style-type: none"> - в опрацюванні проектів загальнодержавної, галузевих, регіональних програм з питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, відповідних галузевих і територіальних угод з цих питань, у формуванні розділу «Охорона праці» колективних договорів та визначенні роботодавцями комплексних заходів щодо досягнення встановлених нормативів або підвищення існуючого рівня охорони праці; - у розробленні нових і перегляді чинних нормативно-правових актів з охорони праці, а також положень, інструкцій та інших актів з цих питань, що діють у межах підприємства; - у підтвердженні згідно з законодавством факту наявності виробничої ситуації, небезпечної для життя чи здоров'я працівника або людей, які його оточують, або виробничого середовища чи довкілля, та обґрунтованості відмови працівника від роботи з цих причин; - розгляді посадовими особами листів, заяв та скарг працівників з питань охорони праці; - підготовці та проведенні громадських оглядів, конкурсів, рейдів з питань охорони праці; - визначенні підстав та розмірів зменшення одноразової допомоги працівникам, які потерпіли на виробництві, якщо за результатами розслідування нещасного випадку однією з головних причин було встановлено порушення потерпілим вимог нормативно-правових актів з охорони праці; - у комплексних заходах щодо підвищення рівня охорони праці, запобігання випадкам виробничого травматизму і профзахворювань на підприємстві;
<p>Обов'язки щодо участі представників профспілок з питань охорони праці у роботі комісій</p> <p>Пункт 2.8 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці</p>	<p>2.8. Брати участь у роботі комісій:</p> <ul style="list-style-type: none"> - з розслідування нещасних випадків на виробництві та профзахворювань; - з перевірки знань посадовими особами і працівниками нормативно-правових актів з охорони праці; - з прийняття в експлуатацію нових і реконструйованих об'єктів виробничого й соціально-культурного призначення на відповідність їх вимогам охорони праці; - з перевірки або обстеження стану охорони праці на підприємстві (підприємствах), що проводяться органами державного нагляду за охороною праці;
<p>Права представників профспілок з питань охорони праці</p> <p>Пункт 3.1-3.6 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці</p>	<p>Представники профспілок мають право:</p> <p>3.1. Безперешкодно відвідувати підконтрольні підприємства (за пред'явленням Посвідчення встановленого зразка) з метою проведення перевірки стану безпеки і гігієни праці, додержання працівниками нормативних актів з питань охорони праці або участі в роботі комісій з питань, що належать до компетенції представників профспілок з охорони праці;</p> <p>3.2. Одержувати від роботодавців, посадових осіб та працівників необхідні документи й пояснення з питань охорони праці;</p> <p>3.3. Вносити роботодавцям, державним органам управління і нагляду подання з питань охорони праці та одержувати від них аргументовану відповідь;</p> <p>3.4. Подавати свої висновки про обставини й причини нещасних випадків на виробництві та професійних</p>

	захворювань, а також про відповідальних за це посадових осіб; 3.5. Вимагати від роботодавця негайного припинення робіт на робочих місцях, виробничих дільницях, у цехах та інших структурних підрозділах або на підприємстві в цілому в разі загрози життю або здоров'ю працівників; 3.6. Організовувати проведення або домагатися незалежної експертизи умов і безпеки праці, а також об'єктів виробничого й соціально-культурного призначення, що проектуються, будуються чи експлуатуються, на відповідність їх вимогам нормативно-правових актів з охорони праці;
Право брати участь у визначенні та здійсненні державної політики в галузі охорони праці, розгляді спорів Пункт 3.7 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці	3.7. Брати участь: у визначенні та здійсненні державної політики в галузі охорони праці, трудових відносин і соціального захисту працівників, внесенні пропозицій з цих питань відповідним органам; у розгляді спорів і конфліктів з питань охорони праці в комісіях з трудових спорів, у прокуратурі, суді тощо; у розгляді органами виконавчої влади й місцевого самоврядування, роботодавцями, об'єднаннями роботодавців та громадян своїх пропозицій згідно з компетенцією представників профспілок з питань охорони праці;
Право на одержання від органів статистики даних з питань охорони праці Пункт 3.8 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці	3.8. Безоплатно одержувати від органів статистики дані з питань охорони праці, виробничого й невиробничого травматизму та професійної захворюваності у межах відповідно до своїх повноважень.
Форма посвідчення, подання Пункт 4 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці	4. Форма посвідчення представника профспілки (профспілок) з питань охорони праці (№ ПП-1) та форма висновку або подання представника профспілки (профспілок) з питань охорони праці (№ ПП-2) наведені у додатках 1 і 2 до цього Положення.
Подання звітності Пункт 5 Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці	5. Представники профспілок з питань охорони праці всеукраїнських профспілок та територіальних профоб'єднань щорічно надають інформацію про свою роботу Федерації профспілок України в терміни та за формою звіту технічного (головного технічного) інспектора праці профспілок (згідно з додатком 2 до Положення про технічну інспекцію праці профспілок).
6. Типове положення про громадського інспектора з охорони праці, затверджено Постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 №П-16-11 (додаток 4)	
	Це Типове положення (далі – Положення) визначає правові основи діяльності громадських (старших громадських) інспекторів з охорони праці і містить вимоги щодо організації їх роботи з урахуванням обов'язків, прав та повноважень профспілок у сфері охорони праці, визначених Кодексом законів про працю України, законами України "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності", "Про охорону праці", іншими актами

	законодавства.
<p>Загальні положення Пункт 1 Типового положення про громадського інспектора з охорони праці</p>	<p>1.1. Громадський інспектор з охорони праці (далі – громадський інспектор) здійснює громадський контроль за додержанням законів, інших нормативно-правових актів з охорони праці, виконанням роботодавцем і уповноваженими ним посадовими особами заходів щодо запобігання нещасним випадкам на виробництві та професійним захворюванням.</p> <p>Головними завданнями громадського інспектора є захист прав та інтересів членів профспілки в сфері охорони праці, визначених законодавством, сприяння створенню для кожного працівника здорових і безпечних умов праці відповідно до встановлених нормативів.</p>
<p>Порядок обрання громадського інспектора з охорони праці Пункти 1.2-1.6 Типового положення про громадського інспектора з охорони праці</p>	<p>1.2. Громадський інспектор обирається відкритим голосуванням на зборах профспілкової групи на строк повноважень профгрупорга.</p> <p>1.3. Із складу виборного профспілкового органу підприємства, установи, організації (далі – підприємство) або виборного профспілкового органу структурного підрозділу підприємства обирається громадський інспектор відповідно підприємства або його структурного підрозділу.</p> <p>1.4. Громадськими (старшими громадськими) інспекторами можуть бути досвідчені працівники і спеціалісти – члени профспілки, на яких за посадовими обов'язками не покладено відповідальності за створення здорових і безпечних умов праці на виробничих дільницях, в цехах, службах інших підрозділах або в цілому на підприємстві, а також які не належать до працівників служби охорони праці або інших служб, уповноважених роботодавцем на здійснення на цих об'єктах організаційно-розпорядчих, контрольних функцій у сфері безпеки, гігієни праці та виробничого середовища.</p> <p>1.5. Громадський (старший громадський) інспектор одночасно є представником профспілки з питань охорони праці, який діє згідно з вимогами статті 41 Закону України "Про охорону праці", статей 21 і 38 Закону України "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності", інших нормативно-правових актів, Статуту профспілки.</p> <p>1.6. Громадський (старший громадський) інспектор у своїй роботі керується Кодексом законів про працю України, законами України "Про охорону праці", "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності", "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності", іншими нормативно-правовими актами, Статутом профспілки та цим Положенням.</p>
<p>Керівництво за роботою громадського інспектора з охорони праці та звітність Пункти 1.7-1.8 Типового положення про громадського інспектора з охорони праці</p>	<p>1.7. Громадський (старший громадський) інспектор виконує свою роботу під керівництвом відповідно профгрупорга, голови комісії з охорони праці виборного профспілкового органу підприємства (структурного підрозділу) або безпосередньо голови цього органу. Він діє в контакт з керівниками й спеціалістами дільниць, цехів, служб підприємства.</p> <p>1.8. Про виконання своїх обов'язків громадські (старші громадські) інспектори щокварталу звітують на профспілкових зборах відповідної дільниці, цеху, іншого структурного підрозділу або підприємства в цілому або на засіданні комісії з охорони праці відповідного виборного профспілкового органу, або на засіданні цього органу.</p> <p>Виборний профспілковий орган підприємства з урахуванням рекомендацій відповідного центрального органу всеукраїнської профспілки визначає зміст і порядок ведення облікової та звітної документації про роботу</p>

	громадських (старших громадських) інспекторів.
<p>Проходження навчання громадського інспектора з охорони праці Пункт 1.9-1.10 Типового положення про громадського інспектора з охорони праці</p>	<p>1.9. Протягом не більше трьох місяців після обрання громадські (старші громадські) інспектори проходять у встановленому порядку навчання з охорони праці та організації громадського контролю з цих питань, забезпечуються відповідними нормативно-правовими актами, методичними, інформаційними та довідковими матеріалами.</p> <p>За необхідності виборний профспілковий орган підприємства забезпечує громадських (старших громадських) інспекторів відповідними документами (Посвідченням представника профспілки з питань охорони праці, довідкою тощо), які засвідчують його право на здійснення громадського контролю у сфері безпеки, гігієни праці та виробничого середовища.</p> <p>1.10. Витрати на навчання, придбання необхідних засобів і нормативних документів з охорони праці, матеріальне заохочення громадських інспекторів здійснюється роботодавцем на умовах, передбачених колективним договором.</p> <p>Роботодавець звільняє громадських (старших громадських) інспекторів від роботи для навчання і виконання громадських обов'язків на передбачений колективним договором строк зі збереженням за ними середнього заробітку.</p>
<p>Основні напрями та зміст роботи громадського інспектора з охорони праці</p> <p>Пункт 1 Типового положення про громадського інспектора з охорони праці</p>	<p>Громадський (старший громадський) інспектор:</p> <p>2.1. Перевіряє стан умов і безпеки праці на робочих місцях, додержання працівниками правил, норм, інструкцій, інших нормативно-правових актів з охорони праці та вносить роботодавцю (його представникам) пропозиції щодо усунення виявлених порушень і недоліків з цих питань, повідомляє про результати перевірки осіб, зазначених у пункті 1.7 цього Положення.</p> <p>2.2. Негайно інформує бригадира, майстра або іншого керівника дільниці, цеху, підприємства, служби охорони праці, голову виборного профспілкового органу підприємства (структурного підрозділу) про кожен нещасний випадок, що стався з працівниками на виробництві, домагається вжиття заходів щодо надання допомоги потерпілим та організації його розслідування.</p> <p>2.3. Бере участь у розслідуванні (спеціальному розслідуванні) нещасних випадків, професійних захворювань та аварій на виробництві, домагається об'єктивного визначення їх обставин, причин і профілактичних заходів, оперативної підготовки матеріалів розслідування, складання актів за встановленими формами (Н-5, Н-1, П-4), реєстрації випадків у встановленому порядку, своєчасного подання відповідних документів до Фонду соціального страхування від нещасних випадків, а також сприяє одержанню потерпілими усіх страхових виплат та видів соціальної допомоги, передбачених законодавством і колективним договором.</p> <p>2.4. Контролює:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дотримання роботодавцем вимог законодавчих і нормативних актів з охорони праці під час прийому робітників на роботу в умовах дії шкідливих та небезпечних виробничих факторів; - виконання комплексних заходів щодо досягнення встановлених нормативів безпеки, гігієни праці та виробничого середовища; - виконання роботодавцем рішень профспілкових органів та приписів державних наглядових і контролюючих органів з питань охорони праці; - відповідність чинним нормативно-правовим актам з охорони праці технологічних процесів, машин, механізмів, устаткування, інструментів, інших засобів праці, застосування працівниками безпечних прийомів і

	<p>методів виконання робіт;</p> <ul style="list-style-type: none"> - наявність і повноту інструкцій з охорони праці, своєчасність і якість проведення інструктажів з охорони праці, пожежної безпеки, електробезпеки тощо на робочих місцях, забезпечення працівників спецодягом, спецвзуттям та іншими засобами індивідуального захисту, обов'язкове і правильне їх використання та своєчасне проведення хімічного чищення, прання, ремонту, дезінфекції, дезактивації тощо; - виконання роботодавцем заходів щодо усунення причин нещасних випадків і професійних захворювань, поліпшення умов та підвищення рівня безпеки праці; - забезпечення працівників санітарно-побутовими приміщеннями і пристроями, мийними та знешкоджувальними засобами, лікувально-профілактичним харчуванням, молоком, газованою солоною водою відповідно до встановленого порядку. <p>2.5. У межах своєї компетенції реалізує інші повноваження, передбачені Типовим положенням про представників профспілок з питань охорони праці, затвердженим постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 №П-16-11 (додаток 2)</p>
<p>Права громадського інспектора з охорони праці Пункт 3 Типового положення про громадського інспектора з охорони праці</p>	<p>3.1. Громадський (старший громадський) інспектор має право:</p> <p>3.1.1. Безперешкодно і в будь-який час проводити перевірки з питань, що належать до його компетенції, брати участь у роботі відповідних комісій.</p> <p>3.1.2. Вимагати від роботодавця (керівників підприємства, його структурних підрозділів) негайного припинення робіт на робочих місцях, виробничих ділянках тощо у разі загрози життю чи здоров'ю працівників.</p> <p>3.1.3. Одержувати від роботодавця, посадових осіб і працівників необхідні документи й пояснення з питань охорони праці, вносити роботодавцю (відповідному керівникові) обов'язкові для розгляду подання з цих питань та одержувати від нього аргументовану відповідь.</p> <p>3.1.4. Поручувати перед роботодавцем питання про притягнення до відповідальності посадових та інших осіб, які не додержуються вимог законодавства про охорону праці, а також про матеріальне й моральне заохочення працівників, які беруть активну участь і виявляють ініціативу у здійсненні заходів щодо підвищення рівня безпеки та поліпшення умов праці.</p> <p>3.2. Виборний профспілковий орган підприємства (структурного підрозділу) може відкликати подання чи висновок громадського (старшого громадського) інспектора, якщо він суперечить законам, іншим нормативно-правовим актам з охорони праці, не відповідає вимогам захисту законних прав та інтересів працівників.</p>
<p>Відповідальність за створення перешкод та неналежне виконання обов'язків Типового положення про громадського інспектора з охорони праці</p>	<p>Особи, які створюють перешкоди в діяльності громадського (старшого громадського) інспектора, притягаються до дисциплінарної, адміністративної, матеріальної, кримінальної відповідальності згідно із законом.</p> <p>За неналежне виконання своїх обов'язків згідно з цим Положенням громадський (старший громадський) інспектор може бути притягнутий до відповідальності згідно з Статутом профспілки, а також достроково усунутий від виконання цих громадських обов'язків за рішенням профспілкових зборів чи виборного профспілкового органу, які його обрали.</p>
<p>7. <u>Обов'язок та відповідальність власника або уповноваженого ним органу надавати інформацію на запити профспілок, їх об'єднань, відповідальність за створення перешкод у діяльності представників профспілок з питань охорони праці, їх організацій та об'єднань</u></p>	

<p>Стаття 251 Кодексу законів про працю України</p>	<p>Обов'язок власника або уповноваженого ним органу надавати інформацію на запити профспілок, їх об'єднань Власник або уповноважений ним орган зобов'язаний в тижневий строк надавати на запити профспілок, їх об'єднань інформацію щодо умов та оплати праці працівників, соціально-економічного розвитку підприємства, установи, організації та виконання колективних договорів і угод.</p>
<p>Стаття 249 Кодексу законів про працю України</p>	<p>Обов'язок власника або уповноваженого ним органу щодо створення умов для діяльності профспілок Власник або уповноважений ним орган зобов'язаний сприяти створенню належних умов для діяльності первинних профспілкових організацій, що діють на підприємстві, в установі, організації. Приміщення для роботи виборного профспілкового органу та проведення зборів працівників, які є членами професійної спілки з усім необхідним обладнанням, зв'язком, опаленням, освітленням, прибиранням, транспортом, охороною надається власником або уповноваженим ним органом у порядку, передбаченому колективним договором. Спори, пов'язані з невиконанням власником або уповноваженим ним органом цих обов'язків, розглядаються у судовому порядку.</p>
<p>Частина 10 статті 21 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»</p>	<p>У разі ненадання аргументованої відповіді у зазначений термін дії чи бездіяльність посадових осіб можуть бути оскаржені до місцевого суду.</p>
<p>Частини 1-3 статті 23 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>Роботодавець зобов'язаний інформувати працівників або осіб, <u>уповноважених на здійснення громадського контролю за дотриманням вимог нормативно-правових актів з охорони праці, та Фонд соціального страхування від нещасних випадків про стан охорони праці, причину аварій, нещасних випадків і професійних захворювань і про заходи, яких вжито для їх усунення та для забезпечення на підприємстві умов і безпеки праці на рівні нормативних вимог.</u> Працівникам та/або їхнім представникам забезпечується доступ до інформації та документів, що містять результати атестації робочих місць, заплановані роботодавцем профілактичні заходи, результати розслідування, обліку та аналізу нещасних випадків і професійних захворювань і звіти з цих питань, а також до повідомлень, подань та приписів органів державного нагляду за охороною праці. Органи державного управління охороною праці у встановленому порядку інформують населення України, працівників про реалізацію державної політики з охорони праці, виконання загальнодержавної, галузевих чи регіональних програм з цих питань, про рівень і причини аварійності, виробничого травматизму і професійних захворювань, про виконання своїх рішень щодо охорони життя та здоров'я працівників.</p>
<p>Стаття 44 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>За порушення законів та інших нормативно-правових актів про охорону праці, створення перешкод у діяльності посадових осіб органів державного нагляду за охороною праці, а також <u>представників профспілок, їх організацій та об'єднань</u> винні особи притягаються до дисциплінарної, адміністративної, матеріальної, кримінальної відповідальності згідно із законом.</p>
<p>Частина третя статті 41 Глави 5 Кодексу про адміністративні правопорушення</p>	<p>Адміністративні правопорушення в галузі охорони праці і здоров'я населення Стаття 41. Порушення вимог законодавства про працю та про охорону праці Порушення встановлених термінів виплати пенсій, стипендій, заробітної плати, виплата їх не в повному обсязі, терміну надання посадовими особами підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та</p>

	<p>фізичними особами - підприємцями працівникам, у тому числі колишнім, на їхню вимогу документів стосовно їх трудової діяльності на даному підприємстві, в установі, організації чи у фізичної особи - підприємця, необхідних для призначення пенсії (про стаж, заробітну плату тощо), визначеного Законом України "Про звернення громадян", або надання зазначених документів, що містять недостовірні дані, <u>порушення терміну проведення атестації робочих місць за умовами праці та порядку її проведення</u>, а також інші порушення вимог законодавства про працю -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу <u>на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності та громадян - суб'єктів підприємницької діяльності</u> від <u>тридцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян</u>.</p> <p><u>Порушення вимог законодавчих та інших нормативних актів про охорону праці</u> крім порушення, передбаченого частиною третьою цієї статті -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу <u>на працівників від чотирьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб</u> підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності та громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - <u>від двадцяти до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян</u>.</p> <p>Порушення встановленого порядку <u>повідомлення (надання інформації)</u> центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, <u>про нещасний випадок на виробництві</u> - тягне за собою накладення штрафу <u>на посадових осіб</u> підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, фізичних осіб - підприємців, які використовують найману працю, і на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та використовують найману працю, <u>від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян</u>.</p>
<p>Стаття 42 Кодексу про адміністративні правопорушення</p>	<p><u>Порушення санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм</u> <u>Порушення санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм</u> - тягне за собою накладення штрафу <u>на громадян від одного до дванадцяти</u> неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і <u>на посадових осіб - від шести до двадцяти п'яти</u> неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 93 Кодексу про адміністративні правопорушення</p>	<p><u>Порушення вимог законодавчих та інших нормативних актів з безпечного ведення робіт у галузях промисловості</u></p> <p>Порушення вимог законодавчих та інших нормативних актів з безпечного ведення робіт у галузях промисловості та на об'єктах, підконтрольних центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, - тягне за собою накладення штрафу <u>на працівників від чотирьох до десяти</u> неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і <u>на посадових осіб</u> підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, - <u>від двадцяти до сорока</u> неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 94 Кодексу про адміністративні правопорушення</p>	<p><u>Порушення вимог законодавчих та інших нормативних актів про зберігання, використання та облік вибухових матеріалів у галузях промисловості</u></p> <p>Порушення вимог законодавчих та інших нормативних актів про зберігання, використання та облік вибухових матеріалів у галузях промисловості та на об'єктах, підконтрольних центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, - тягне за собою накладення штрафу <u>на працівників від чотирьох до десяти</u> неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і <u>на посадових осіб</u> підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, - від</p>

	тридцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Стаття 188-4 Кодексу про адміністративні правопорушення	Невиконання законних вимог центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці Невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, щодо усунення порушень законодавства про охорону праці або створення перешкод для діяльності цих органів - тягне за собою накладення штрафу на працівників від шести до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від тридцяти до ста неоподатковуваних мінімумів
Стаття 267 Кримінального кодексу України	Порушення правил поведінки з вибуховими, легкозаймистими та їдкими речовинами або радіоактивними матеріалами 1. Порушення правил зберігання, використання, обліку, перевезення вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або інших правил поведінки з ними, а також незаконне пересилання цих речовин чи матеріалів поштою або вантажем, якщо це порушення створило небезпеку загибелі людей або настання інших тяжких наслідків, - караються штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до трьох років
Стаття 261 Кримінального кодексу України	Стаття 271. Порушення вимог законодавства про охорону праці 1. Порушення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів про охорону праці службовою особою підприємства, установи, організації або громадянином - суб'єктом підприємницької діяльності, якщо це порушення заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, - карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк
Стаття 272 Кримінального кодексу України	Стаття 272. Порушення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою 1. Порушення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою на виробництві або будь-якому підприємстві особою, яка зобов'язана їх дотримувати, якщо це порушення створило загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, - карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого
Стаття 275 Кримінального кодексу України	Стаття 275. Порушення правил, що стосуються безпечного використання промислової продукції або безпечної експлуатації будівель і споруд 1. Порушення під час розроблення, конструювання, виготовлення чи зберігання промислової продукції правил, що стосуються безпечного її використання, а також порушення під час проектування чи будівництва правил, що стосуються безпечної експлуатації будівель і споруд, особою, яка зобов'язана дотримувати таких правил, якщо це створило загрозу загибелі людей чи настання інших тяжких наслідків або заподіяло шкоду здоров'ю потерпілого, -

	караються штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років або без такого.
8. Участь представника профспілки у підтвердженні факту наявності небезпечної виробничої ситуації для працівника або для людей, які його оточують	
Частина 2 статті 6 Закону України «Про охорону праці»	Працівник має право відмовитися від дорученої роботи, якщо створилася виробнича ситуація, небезпечна для його життя чи здоров'я або для людей, які його оточують, або для виробничого середовища чи довкілля. Він зобов'язаний негайно повідомити про це безпосереднього керівника або роботодавця. Факт наявності такої ситуації за необхідності підтверджується спеціалістами з охорони праці підприємства <u>за участю представника профспілки</u> , членом якої він є, або уповноваженої працівниками особи з питань охорони праці (якщо професійна спілка на підприємстві не створювалася), а також страхового експерта з охорони праці.
Участь в представників об'єднань профспілок в управлінні соціальним страхуванням від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювання	
Стаття 5 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності»	Основними принципами страхування від нещасного випадку є: паритетність держави, <u>представників застрахованих осіб</u> та роботодавців в управлінні страхуванням від нещасного випадку
Стаття 16 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності»	Управління Фондом соціального страхування від нещасних випадків здійснюється на паритетній основі державою, <u>представниками застрахованих осіб</u> і роботодавців. Безпосереднє управління Фондом соціального страхування від нещасних випадків здійснюють його правління та виконавча дирекція.
Стаття 17 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності»	До складу правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків включаються <u>представники</u> трьох представницьких сторін: держави; <u>застрахованих осіб</u> ; роботодавців. Представники держави призначаються Кабінетом Міністрів України, а <u>представники застрахованих осіб</u> і роботодавців <u>обираються (делегуються) об'єднаннями профспілок</u> та роботодавців, <u>які мають статус всеукраїнських</u> . Порядок виборів (делегування) представників визначається кожним об'єднанням самостійно. Від кожної із трьох представницьких сторін, зазначених у частині першій цієї статті, призначається і обирається (делегується) по 15 членів правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків з вирішальним голосом та по 5 їх дублерів, які за тимчасової відсутності членів правління за рішенням голови

	правління цього Фонду виконують їх обов'язки.
Стаття 24 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»	Профспілки, їх об'єднання беруть участь в управлінні державним соціальним страхуванням <u>як представники застрахованих осіб.</u>
9. Участь профспілок, їх об'єднань у розробці та здійсненні державної політики в галузі охорони праці та соціального захисту працюючих	
Частина 1 статті 21 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»	Повноваження <u>профспілок, їх об'єднань</u> щодо захисту прав громадян на працю та здійснення громадського контролю за додержанням законодавства про працю. Профспілки, їх об'єднання захищають право громадян на працю, беруть участь у розробленні та здійсненні державної політики у галузі трудових відносин, оплати праці, охорони праці, соціального захисту.
Абзац 10 частини 2 статті 4 Закону України «Про охорону праці»	Державна політика в галузі охорони праці базується на принципах: забезпечення координації діяльності органів державної влади, установ, організацій, об'єднань громадян, що розв'язують проблеми охорони здоров'я, гігієни та безпеки праці, а також співробітництва і проведення консультацій між роботодавцями та працівниками (їх представниками), між усіма соціальними групами під час прийняття рішень з охорони праці на місцевому та державному рівнях
Пункт 1 статті 3 Право на безпечні та здорові умови праці Європейської соціальної хартії (переглянутої)	З метою забезпечення ефективного здійснення права на безпечні та здорові умови праці, Сторони зобов'язуються, <u>консультуючись з організаціями роботодавців і працівників:</u> Розробити, здійснювати і періодично переглядати послідовну національну політику в галузі охорони праці, виробничої гігієни і виробничого середовища. Головною метою цієї політики є поліпшення охорони праці і виробничої гігієни, а також запобігання нещасним випадкам та травматизму, що виникають внаслідок виробничої діяльності, пов'язані з нею або мають місце у процесі її здійснення, зокрема шляхом мінімізації причин виникнення ризиків, властивих виробничому середовищу.
10. Участь професійних спілок в опрацюванні нових та перегляді чинних законодавчих актів, актів Кабінету Міністрів України, державних, міжгалузевих та галузевих нормативних актів, в тому числі нормативних актів про охорону праці	
Частина друга статті 157 Кодексу законів про працю України	Опрацювання та прийняття нових, перегляд і скасування чинних державних міжгалузевих та галузевих <u>нормативних актів про охорону праці</u> проводяться органами державного нагляду за охороною праці <u>за участю</u> інших державних органів і <u>професійних спілок</u> у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.
Стаття 22 Конституції України	Права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів <u>не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.</u>

<p>Частина 1 статті 28 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>Опрацювання та прийняття нових, перегляд і скасування чинних нормативно-правових актів з охорони праці провадяться центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони праці, <u>за участю професійних спілок</u> і Фонду соціального страхування від нещасних випадків та за погодженням з органами державного нагляду за охороною праці.</p>
<p>Частини 2-5 статті 21 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»</p>	<p>Проекти законів, які стосуються соціально-економічних відносин, подаються відповідними органами виконавчої влади <u>з урахуванням пропозицій всеукраїнських профспілок, їх об'єднань</u>.</p> <p>Проекти нормативно-правових актів, які стосуються трудових відносин або соціального захисту громадян, розглядаються органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування з <u>урахуванням думки відповідних профспілок, об'єднань профспілок</u>.</p> <p>Профспілки, їх об'єднання мають право вносити пропозиції суб'єктам права законодавчої ініціативи і відповідним органам державної влади про прийняття або внесення змін до законів і інших нормативно-правових актів, які стосуються соціально-трудова сфери.</p> <p>Профспілки, їх об'єднання мають право брати участь у розгляді органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, а також роботодавцями, їх об'єднаннями, іншими об'єднаннями громадян своїх пропозицій.</p>
<p>Частина 1 статті 22 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>Роботодавець повинен організувати розслідування та вести облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій відповідно до <u>положення, що затверджується Кабінетом Міністрів України за погодженням з всеукраїнськими об'єднаннями профспілок</u></p>
<p>Частина 4 стаття 23 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>На державному рівні ведеться єдина державна статистична звітність з питань охорони праці, форма якої погоджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, <u>професійними спілками</u> та Фондом соціального страхування від нещасних випадків.</p>
<p>Параграф 33 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 950 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 9 листопада 2011 р. № 1156) (Редакція від 28.03.2013)</p>	<p>Головний розробник, розробник та заінтересовані органи</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Головним розробником проекту акта Кабінету Міністрів є орган, який вносить проект акта до Кабінету Міністрів. 2. Розробниками проектів актів Кабінету Міністрів є міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, державні колегіальні органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації відповідно до своєї компетенції. 3. Підготовку проектів актів Кабінету Міністрів з питань забезпечення його діяльності та організації діяльності Секретаріату Кабінету Міністрів за дорученням Прем'єр-міністра здійснює Мін'юст або інше міністерство відповідно до компетенції для подальшого внесення в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів відповідного проекту акта. 4. Якщо питання, що потребує врегулювання, належить до компетенції кількох органів виконавчої влади, розробником проекту акта Кабінету Міністрів є орган, компетенція якого у відповідній сфері правового регулювання є домінуючою. Інші органи виконавчої влади, що відповідно до компетенції беруть участь у розробленні проекту акта або його погодженні, є заінтересованими органами. 5. Проект акта Кабінету Міністрів підлягає обов'язковому погодженню усіма заінтересованими органами, а також Мінфіном та Мінекономрозвитку (за винятком проекту розпорядження з кадрових питань). 6. <u>Під час опрацювання проекту</u> акта Кабінету Міністрів повинні бути вжиті вичерпні заходи для врегулювання розбіжностей (проведені узгоджувальні процедури, консультації, наради, робочі зустрічі тощо).

	<p>7. До розроблення проекту акта Кабінету Міністрів можуть залучатися за згодою народні депутати України, науковці та інші фахівці, а також представники об'єднань громадян.</p> <p><u>Під час підготовки проекту акта Кабінету Міністрів з питань, що стосуються формування та реалізації державної соціальної та економічної політики, регулювання трудових, соціальних, економічних відносин, відповідний проект акта в обов'язковому порядку надсилається уповноваженому представнику всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та уповноваженому представнику всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців.</u></p>
<p>Глава 3. Погодження та консультації</p> <p>Параграф 37</p> <p>Регламенту Кабінету Міністрів України,</p> <p>(Редакція від 28.03.2013)</p>	<p>Процедура погодження</p> <p><u>1. Розробник надсилає заінтересованому органу проект акта Кабінету Міністрів, завізований керівником органу, який є розробником, разом з пояснювальною запискою, а також порівняльною таблицею (якщо проектом акта передбачено внесення змін до інших актів Кабінету Міністрів).</u></p> <p>Якщо розробником проекту акта Кабінету Міністрів є центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів через міністра, проект надсилається заінтересованому органу лише після його погодження відповідним міністром.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів через міністра, надсилає завізований керівником органу проект акта Кабінету Міністрів разом з пояснювальною запискою, висновком про проведення антидискримінаційної експертизи, а також порівняльною таблицею (якщо проектом акта передбачено внесення змін до інших актів Кабінету Міністрів) відповідному міністерству для його погодження міністром.</p> <p><u>Свою позицію щодо проекту акта Кабінету Міністрів міністр, що спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади, доводить до відома розробника шляхом надсилання листа, до якого в разі відсутності зауважень додається також завізований ним проект акта.</u> Позиція міністра може бути доведена до відома розробника через уповноважену ним особу шляхом надсилання листа за підписом такої особи.</p> <p>У разі висловлення до проекту акта Кабінету Міністрів, поданого центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів через міністра, зауважень і пропозицій, проект акта повертається розробнику для його доопрацювання та внесення в установленому порядку на розгляд міністра.</p> <p>Порядок взаємодії міністерства та центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів через відповідного міністра, під час підготовки проекту акта Кабінету Міністрів, його погодження, а також погодження проектів актів, що надійшли від інших органів виконавчої влади, встановлюється міністром, що спрямовує та координує діяльність відповідного центрального органу виконавчої влади, з урахуванням процедури, визначеної цим Регламентом.</p> <p><u>2. Заінтересований орган зобов'язаний за зверненням розробника у визначений ним строк взяти участь в опрацюванні та погодженні проекту акта Кабінету Міністрів у частині, що стосується його компетенції.</u></p> <p><u>3. Свою позицію щодо проекту акта Кабінету Міністрів керівник заінтересованого органу доводить до відома розробника шляхом надсилання листа, до якого в разі відсутності зауважень додається завізований ним проект акта.</u> Позиція керівника заінтересованого органу може бути доведена до відома розробника через уповноважену ним особу шляхом надсилання листа за підписом такої особи.</p> <p><u>4. Заінтересований орган зобов'язаний чітко обґрунтувати свою позицію щодо проекту акта Кабінету</u></p>

	<p><u>Міністрів, а в разі потреби викласти окремі положення проекту у відповідній редакції.</u></p> <p>5. Якщо заінтересованим органом є центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів через відповідного міністра, позиція такого органу щодо проекту акта Кабінету Міністрів погоджується відповідним міністром.</p> <p>6. <u>Якщо у позиціях розробника і заінтересованого органу</u> щодо проекту акта Кабінету Міністрів <u>є розбіжності, які не можуть бути врегульовані на рівні фахівців таких органів, керівник органу, який є розробником, та керівник заінтересованого органу зобов'язані особисто провести узгоджувальні процедури,</u> передбачені <u>пунктом 6 § 33</u> цього Регламенту.</p> <p>У разі коли розробником проекту акта або заінтересованим органом є Мін'юст, Мінекономрозвитку або Мінфін узгоджувальні процедури можуть бути проведені на рівні перших заступників або заступників керівників зазначених органів (у разі введення посад).</p> <p>7. Для оперативного обміну інформацією під час опрацювання та погодження проекту акта Кабінету Міністрів <u>розробник та заінтересовані органи використовують електронну пошту та інші засоби зв'язку.</u></p>
<p>Параграф 38 Регламенту Кабінету Міністрів України, (Редакція від 28.03.2013)</p>	<p>Строк погодження <u>Розробник визначає строк погодження</u> проекту акта Кабінету Міністрів заінтересованими органами <u>виходячи із складності та обсягу проекту</u> з урахуванням строків виконання завдань, <u>установлених актами законодавства, протокольними рішеннями Кабінету Міністрів.</u></p>
<p>Параграф 39 Регламенту Кабінету Міністрів України, (Редакція від 28.03.2013)</p>	<p>Погодження за вмовчанням <u>У разі коли заінтересований орган не висловив своєї позиції щодо проекту акта</u> Кабінету Міністрів у визначений розробником строк з дотриманням процедури, передбаченої <u>пунктом 3 § 37</u> цього Регламенту, <u>проект вважається погодженим без зауважень</u></p>
<p>Параграф 40 Регламенту Кабінету Міністрів України, (Редакція від 28.03.2013)</p>	<p>Повторне погодження 1. <u>Якщо в результаті врахування розробником зауважень заінтересованих органів</u> проект акта Кабінету Міністрів або <u>окремі його положення, погоджені іншими заінтересованими органами, зазнали змін, що суттєво змінюють проект акта Кабінету Міністрів, проект у відповідній частині підлягає повторному погодженню такими органами.</u> 2. <u>У разі зміни керівника</u> органу, який брав участь у підготовці поданого Кабінетові Міністрів проекту акта, Секретаріат Кабінету Міністрів <u>повертає такий проект розробникові для погодження (внесення) новопризначеним керівником.</u></p>
<p>Параграф 42 Регламенту Кабінету Міністрів України, (Редакція від 28.03.2013)</p>	<p>Громадське обговорення 1. <u>Розробник організовує громадське обговорення проектів</u> актів Кабінету Міністрів, що мають <u>важливе суспільне значення і стосуються прав та обов'язків громадян,</u> а також проектів, які передбачають надання пільг, переваг окремим суб'єктам господарювання, делегування функцій, повноважень органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, зокрема, організаціям недержавної форми власності. 2. Громадське обговорення проектів актів Кабінету Міністрів проводиться відповідно до законодавства. 3. <u>У разі проведення громадської антикорупційної експертизи розробник надає громадянам або об'єднанням громадян за їх зверненням проект акта з необхідними матеріалами, повідомляє про строки завершення його підготовки.</u> Пропозиції, що надійшли в результаті проведення громадської антикорупційної</p>

	експертизи, головний розробник розглядає під час опрацювання проекту.
<p>Частина 1, 7-8 пункту 2.35 Порядку подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України та проведення їх державної реєстрації, затверджений наказом Міністерства юстиції України від 12.04.2005 № 34/5, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 12 квітня 2005 р. за № 381/10661</p>	<p>У випадках, передбачених законодавством, або в разі наявності в нормативно-правовому акті положень та доручень, що поширюються <u>на інші органи</u>, <u>проект такого акта повинен бути погоджений з відповідними заінтересованими органами</u>.</p> <p>Проекти нормативно-правових актів, які стосуються трудових відносин або соціального захисту громадян, розглядаються органами виконавчої влади з урахуванням думки відповідних профспілок, об'єднань профспілок (відповідно до частини третьої статті 21 Закону України "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності".</p> <p>Опрацювання та прийняття нових, перегляд і скасування чинних нормативно-правових актів з охорони праці провадяться спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з нагляду за охороною праці <u>за участю професійних спілок і Фонду соціального страхування від нещасних випадків та за погодженням з органами державного нагляду за охороною праці (частина перша статті 28 Закону України «Про охорону праці»).</u></p>
<p>Підпункт «г» пункту 3.12 розділу III Порядку подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України та проведення їх державної реєстрації, затверджений наказом Міністерства юстиції України від 12.04.2005 № 34/5, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 12 квітня 2005 р. за № 381/10661</p>	<p>У разі коли <u>на державну реєстрацію міністерства та інші центральні органи виконавчої влади подають нормативно-правовий акт з питань, що стосуються соціально-трудової сфери</u>, вони також <u>повідомляють</u> за формою, наведеною в додатку 1, <u>із доданням відповідних підтвердних документів</u> (листів, аркушів зовнішнього погодження тощо) <u>про позицію уповноваженого представника від всеукраїнських профспілок, їх об'єднань</u> та уповноваженого представника від всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців щодо цього акта <u>та про проведену роботу з врахування їх зауважень і пропозицій</u>. При цьому необхідність врахування зазначених зауважень і пропозицій визначають міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, які приймають цей акт.</p>
<p>Генеральна угода про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2010—2012 роки (підписана уповноваженими представниками Сторін 09 листопада 2010 року)</p>	<p>Генеральну угоду (далі — Угода) укладено відповідно до Закону України «Про колективні договори і угоди» між Стороною власників в особі Кабінету Міністрів України та Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні (далі — Сторона власників, додаток 1), з однієї сторони, та <u>Стороною профспілок в особі Спільного представницького органу всеукраїнських профспілок та профспілкових об'єднань для ведення колективних переговорів та соціального діалогу на національному рівні</u> (далі — Сторона профспілок, додаток 2), з другої сторони (далі — Сторони).</p> <p>Сторони розвиватимуть свої відносини на принципах соціального діалогу, взаємоповаги та рівноправності, дотримання визначених Угодою <u>зобов'язань і домовленостей</u>, взаємної відповідальності.</p> <p><u>Угода набирає чинності з дня підписання і діє до укладання нової або перегляду цієї Угоди.</u></p> <p>Сторони домовилися:</p> <p>Сторони, визнаючи <u>соціальний діалог як загально визнану форму співпраці Кабінету Міністрів України, профспілок і роботодавців</u> на принципах рівноправного партнерства з метою вирішення питань у сфері соціальних, економічних і трудових відносин та вважаючи за необхідне забезпечити його подальший розвиток і</p>

	ефективність, <u>ДОМОВИЛИСЯ:</u>
Пункти 6.1 – 6.7 Генеральної угоди	<p>6.1. Соціальний діалог здійснювати у формі обміну інформацією, консультацій, переговорів, узгоджувальних нарад, робочих зустрічей, засідань за круглим столом, громадських слухань з питань здійснення державної соціальної та економічної політики, у тому числі проектів законів України, конвенцій Міжнародної організації праці, які подаються на ратифікацію Верховній Раді України, проектів інших нормативно-правових актів (далі — проекти актів).</p> <p>Соціальний діалог проводиться також у разі подання Верховною Радою України та її комітетами запитів щодо надання висновків до законопроектів, внесених народними депутатами України, а також прийняття СПО профспілок та СПО роботодавців рішень стосовно взаємодії з Кабінетом Міністрів України.</p> <p>6.2. Вважати, що висновки та рекомендації, прийняті за результатами проведення соціального діалогу, є обов'язковими для розгляду органами державної влади, організаціями, до яких вони надсилаються, з наступним інформуванням соціальних партнерів.</p> <p>6.3. Здійснювати соціальний діалог у процесі розроблення проектів законів України та інших нормативно-правових актів у сфері соціальних, економічних, трудових відносин, а також соціального захисту та досягати узгодження інтересів і позицій Сторін у порядку, визначеному в додатку 4.</p> <p>6.4. Забезпечувати участь уповноважених представників від СПО профспілок і СПО роботодавців, які є Сторонами Угоди, на засіданнях урядових комітетів та Кабінету Міністрів України під час розгляду нормативно-правових актів у сфері соціальних, економічних і трудових відносин та надавати їм можливість представляти позицію сторін при їх обговоренні та прийнятті рішення.</p> <p>6.5. У разі необхідності попереднього обговорення та оперативного вирішення питань у сфері соціальних, економічних і трудових відносин та соціального захисту проводити консультації у порядку, визначеному в додатку 5.</p> <p>6.6. Здійснювати обмін інформацією, що визначена цією Угодою, для здійснення взаємного контролю за виконанням узятих на себе зобов'язань.</p> <p>6.7. Здійснювати обмін інформацією про реалізацію проектів та програм досліджень, які виконуються на замовлення, у тому числі за участю іноземних партнерів, міжнародних організацій, що стосуються предмета даної Угоди, з метою координації роботи та спільного використання результатів таких досліджень.</p>
11. Участь представників професійних спілок у розслідуванні нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань	
пункт 11 частини 1 статті 247 Кодексу законів про працю України	Повноваження виборного органу первинної профспілкової організації на підприємстві, в установі, організації Виборний орган первинної профспілкової організації на підприємстві, в установі, організації: 11) бере участь у розслідуванні нещасних випадків, професійних захворювань і аварій, у роботі комісії з питань охорони праці;
Частина 3 статті 41 Закону України	Професійні спілки також мають право на проведення незалежної експертизи умов праці, а також об'єктів виробничого призначення, що проектуються, будуються чи експлуатуються, на відповідність їх нормативно-

«Про охорону праці»	правовим актам про охорону праці, <u>брати участь у розслідуванні причин нещасних випадків і професійних захворювань на виробництві та надавати свої висновки про них,</u> вносити роботодавцям, державним органам управління і нагляду подання з питань охорони праці та одержувати від них аргументовану відповідь.
Частина 8 статті 21 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»	Профспілки мають право на проведення незалежної експертизи умов праці, а також об'єктів виробничого призначення, що проектуються, будуються чи експлуатуються, на відповідність їх нормативно-правовим актам з питань охорони праці, <u>брати участь у розслідуванні причин нещасних випадків і профзахворювань на виробництві та давати свої висновки про них.</u>
пункт 11 частини 1 статті 38 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»	<u>Виборний орган первинної профспілкової організації на підприємстві,</u> в установі або організації: 11) бере участь у розслідуванні нещасних випадків, професійних захворювань і аварій, роботі комісії з питань охорони праці;
Пункт 10 Порядку проведення розслідування та ведення обліку нещасних випадків, профзахворювань і аварій на підприємстві, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 30.11.2011. № 1232 (далі – Порядок розслідування)	<u>Роботодавець, одержавши повідомлення про нещасний випадок</u> (крім випадків, передбачених пунктом 37 цього Порядку), <u>зобов'язаний:</u> 1) <u>протягом однієї години передати</u> з використанням засобів зв'язку та протягом доби на паперовому носії <u>повідомлення про нещасний випадок</u> згідно з додатком 2: Фондові за місцезнаходженням підприємства, на якому стався нещасний випадок; <u>керівникові первинної організації профспілки незалежно від членства потерпілого в профспілці</u> (у разі наявності на підприємстві кількох профспілок - керівникові профспілки, членом якої є потерпілий, а у разі відсутності профспілки - уповноваженій найманими працівниками особі з питань охорони праці);
Пункт 11 Порядку розслідування	До складу комісії входять керівник (спеціаліст) служби охорони праці або посадова особа, на яку роботодавцем покладено виконання функцій з охорони праці (голова комісії), представник Фонду за місцезнаходженням підприємства, <u>представник первинної профспілки</u> (у разі наявності на підприємстві кількох профспілок - <u>представник профспілки, членом якої є потерпілий, а у разі відсутності профспілки - уповноважена найманими працівниками особа з питань охорони праці,</u> а також представник підприємства, інші особи. Якщо потерпілий є працівником іншого підприємства, до складу комісії входять також представники такого підприємства <u>та первинної організації профспілки,</u> а у разі відсутності на підприємстві профспілки - уповноважена найманими працівниками особа з питань охорони праці.
Пункт 12 Порядку розслідування	У разі коли нещасний випадок стався з <u>фізичною особою - підприємцем чи особою, що забезпечує себе роботою самостійно та добровільно застрахована у Пенсійному фонді України</u> за умови сплати нею внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання (крім випадків, передбачених пунктом 37 цього Порядку), розслідування організовує Фонд за місцем настання нещасного випадку, який утворює комісію у складі не менш як три особи. До складу комісії входять представник Фонду за місцем настання нещасного випадку (голова комісії) та представники райдержадміністрації (у разі настання нещасного випадку в місті районного значення чи районі м. Києва і Севастополя) чи облдержадміністрації (у разі настання нещасного випадку в місті

	обласного значення) (далі - місцева держадміністрація) за місцем настання нещасного випадку, <u>первинної організації профспілки, членом якої є потерпілий, або територіального профоб'єднання за місцем настання нещасного випадку, якщо потерпілий не є членом профспілки.</u>
Пункт 13 Порядку розслідування	Проведення розслідування нещасного випадку, який стався з фізичною особою - підприємцем чи особою, що забезпечує себе роботою самостійно і не застрахована у Пенсійному фонді України як платник єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, організовує територіальний орган Держгірпромнагляду за місцем настання нещасного випадку, який утворює комісію у складі не менш як три особи. До складу комісії входять представник територіального органу Держгірпромнагляду за місцем настання нещасного випадку (голова комісії) та представники місцевої держадміністрації за місцем настання нещасного випадку, <u>первинної організації профспілки, членом якої є потерпілий, або територіального профоб'єднання за місцем настання нещасного випадку, якщо потерпілий не є членом профспілки.</u>
Частина друга пункту 14 Порядку розслідування	Акти за формою Н-5 і Н-1 підписуються головою та всіма членами комісії. У разі незгоди із змістом акта член комісії підписує його з відміткою про <u>наявність окремої думки</u> , яку викладає письмово і додає до акта за формою Н-5 як його невід'ємну частину.
Абзац 6 частини першої пункту 19 Порядку	Примірники затверджених актів за формою Н-5 і Н-1 протягом доби надсилаються роботодавцем: первинній організації профспілки, представник якої брав участь у роботі комісії, або уповноваженій найманими працівниками особи з питань охорони праці, якщо профспілка на підприємстві відсутня.
Абзац 6 частини першої пункту 20 Порядку розслідування	У разі проведення розслідування нещасного випадку, <u>що стався з фізичною особою - підприємцем чи особою, що забезпечує себе роботою самостійно, робочий орган виконавчої дирекції Фонду, який утворив комісію, у день затвердження актів розслідування надсилає примірники затверджених актів за формою Н-5 і Н-1</u> (у разі, коли нещасний випадок визнано таким, що пов'язаний з виробництвом) і примірник картки за формою П-5 (у разі виявлення гострого професійного захворювання (отруєння): <u>профспілковій організації, представник якої брав участь у роботі комісії.</u>
частини 2-3 пункту 33 Порядку розслідування	<u>33. Контроль за своєчасністю та об'єктивністю проведення розслідування нещасних випадків, підготовкою матеріалів розслідування, веденням обліку нещасних випадків, вжиттям заходів до усунення причин нещасних випадків здійснюють органи державного управління, органи державного нагляду за охороною праці, виконавча дирекція Фонду та її робочі органи відповідно до компетенції. Громадський контроль здійснюють профспілки через свої виборні органи і представників, а також уповноважені найманими працівниками особи з питань охорони праці у разі відсутності на підприємстві профспілки.</u> Зазначені у цьому пункті органи та особи <u>мають право вимагати відповідно до компетенції від роботодавця проведення повторного (додаткового) розслідування нещасного випадку, затвердження чи перегляду затвердженого акта за формою Н-5 або Н-1, визнання нещасного випадку таким, що пов'язаний з виробництвом, і складення акта за формою Н-1 у разі, коли виявлено порушення вимог цього Порядку.</u>
Абзац 7 частини першої пункту	Про груповий нещасний випадок, нещасний випадок із смертельним наслідком, нещасний випадок,

<p align="center">37</p> <p align="center">Порядку розслідування</p>	<p>що спричинив тяжкі наслідки, випадок смерті або зникнення працівника під час виконання трудових (посадових) обов'язків <u>роботодавець зобов'язаний протягом однієї години повідомити</u> з використанням засобів зв'язку та протягом трьох годин подати на паперовому носії повідомлення згідно з додатком 2:</p> <p>первинній організації профспілки незалежно від членства потерпілого в профспілці (у разі наявності на підприємстві кількох профспілок - профспілці, членом якої є потерпілий, а у разі відсутності профспілки - уповноваженій найманими працівниками особі з питань охорони праці);</p> <p>органові галузевої профспілки вищого рівня, а у разі його відсутності – територіальному профоб'єднанню за місцем настання нещасного випадку</p> <p>Зазначені у цьому пункті органи та організації <u>негайно повідомляють про нещасний випадок органи та організації вищого рівня.</u></p> <p>Повідомлення надсилається також у разі, коли смерть потерпілого настала внаслідок нещасного випадку, що стався раніше.</p>
<p>Абзаци 6-7 частини 2 пункту 38</p> <p align="center">Порядку розслідування</p>	<p>Спеціальне розслідування нещасного випадку (крім випадків, передбачених пунктом 39 цього Порядку) проводиться комісією із спеціального розслідування нещасного випадку (далі - спеціальна комісія), <u>утвореною територіальним органом Держгірпромнагляду</u> за місцезнаходженням підприємства або за місцем настання нещасного випадку, у разі, коли нещасний випадок стався з фізичною особою - підприємцем чи особою, що забезпечує себе роботою самостійно, або внаслідок дорожньо-транспортної пригоди (події) за погодженням з органами, представники яких входять до її складу.</p> <p>До складу спеціальної комісії входять:</p> <p>представник первинної організації профспілки незалежно від членства потерпілого в профспілці (у разі наявності на підприємстві кількох профспілок - представник профспілки, членом якої є потерпілий, а у разі відсутності профспілки - уповноважена найманими працівниками особа з питань охорони праці);</p> <p>представник профспілкового органу вищого рівня або територіального профоб'єднання за місцем настання нещасного випадку;</p>
<p align="center">Пункт 39</p> <p align="center">Порядку розслідування</p>	<p>Спеціальне розслідування <u>групового нещасного випадку, під час якого загинуло від двох до чотирьох осіб</u>, проводиться спеціальною комісією, яка утворюється Держгірпромнаглядом або за дорученням його територіальним органом і до складу якої входять представники органів, зазначених в абзацах третьому - дев'ятому пункту 37 цього Порядку, за погодженням з такими органами.</p> <p>Спеціальне розслідування групового нещасного випадку, <u>під час якого загинуло п'ять і більше осіб або травмовано десять і більше осіб</u>, проводиться <u>спеціальною комісією, яка утворюється Держгірпромнаглядом.</u> До складу такої комісії входять керівники Держгірпромнагляду, органу управління підприємства, місцевого органу виконавчої влади, виконавчої дирекції Фонду, <u>галузевого або територіального об'єднання профспілок</u>, представники роботодавця, <u>відповідних первинних організацій профспілок</u>, уповноважені найманими працівниками особи з питань охорони праці (у разі відсутності на підприємстві профспілки), а також представники відповідного органу з питань захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, закладів та установ охорони здоров'я та інших органів (у разі необхідності).</p>

<p>Пункт 47 Порядку розслідування</p>	<p>За результатами спеціального розслідування складаються акти за формою Н-5 і Н-1 (у разі, коли нещасний випадок визнано таким, що пов'язаний з виробництвом), картка за формою П-5 (у разі виявлення гострого професійного захворювання (отруєння) стосовно кожного потерпілого, а також оформляються інші матеріали спеціального розслідування, зазначені у пунктах 50 і 51 цього Порядку.</p> <p>Кількість примірників актів за формою Н-5 і Н-1, карток за формою П-5 визначається залежно від кількості потерпілих та органів, яким вони надсилаються відповідно до пунктів 52 і 53 цього Порядку.</p> <p>В акті за формою Н-5 зазначається категорія аварії, внаслідок якої стався нещасний випадок.</p> <p>Акти за формою Н-5 і Н-1 підписуються головою і всіма членами спеціальної комісії протягом п'яти днів після оформлення матеріалів спеціального розслідування. У разі незгоди із змістом акта (актів) член спеціальної комісії підписує його (їх) з відміткою про наявність окремої думки, яку викладає письмово.</p> <p>Окрема думка додається до акта за формою Н-5 і є його невід'ємною частиною.</p>
<p>Пункт 52 Порядку розслідування</p>	<p>Роботодавець зобов'язаний у п'ятиденний строк після затвердження акта за формою Н-5: видати наказ про вжиття запропонованих спеціальною комісією заходів та запобігання виникненню подібних нещасних випадків, який обов'язково додається до матеріалів спеціального розслідування, а також притягти згідно із законодавством до відповідальності працівників, які допустили порушення вимог законодавства про охорону праці, посадових інструкцій та інших актів підприємств з цих питань. Про вжиття запропонованих заходів роботодавець повідомляє у письмовій формі органи, які брали участь у проведенні розслідування, у зазначені в акті за формою Н-5 строки;</p> <p>надіслати за рахунок підприємства копії матеріалів спеціального розслідування, зазначених у пунктах 50 і 51 цього Порядку, органам прокуратури, іншим органам, представники яких брали участь у проведенні спеціального розслідування, Держгірпромнагляду, Фонду, а у разі проведення розслідування</p> <p>випадків виявлення гострого професійного захворювання (отруєння) також установі державної санітарно-епідеміологічної служби, яка здійснює санітарно-епідеміологічний нагляд за підприємством, де працює потерпілий.</p>
<p>Пункт 54 Порядку розслідування</p>	<p>У разі надходження від роботодавця, робочого органу Фонду, представника профспілки, потерпілого або члена його сім'ї чи уповноваженої ним особи, яка представляє його інтереси, скарги або їх незгоди з висновками спеціальної комісії щодо обставин і причин настання нещасного випадку керівник Держгірпромнагляду або</p> <p>його територіального органу з метою забезпечення об'єктивності проведення спеціального розслідування має право призначити повторне (додаткове) спеціальне розслідування нещасного випадку спеціальною комісією в іншому складі, за результатами її роботи скасувати акти за формою Н-5 і Н-1, притягти до відповідальності посадових осіб підприємства та органів Держгірпромнагляду, які порушили вимоги цього Порядку.</p>
<p>Пункт 60 Порядку розслідування</p>	<p>Органи державного управління охороною праці, органи державного нагляду за охороною праці, виконавча дирекція Фонду та її робочі органи, профспілки перевіряють відповідно до компетенції ефективність роботи з профілактики нещасних випадків і вживають заходів до усунення виявлених порушень вимог цього Порядку згідно з законодавством.</p>

<p>Пункт 74 Порядок розслідування обставин і причин виникнення професійних захворювань Порядку розслідування</p>	<p>Головний державний санітарний лікар Автономної Республіки Крим, області або міста утворює протягом трьох днів після отримання повідомлення за формою П-3 <u>комісію з проведення розслідування причин виникнення професійного захворювання</u> (далі - комісія з розслідування), до складу якої входять представник закладу державної санітарно-епідеміологічної служби, який здійснює санітарно-епідеміологічний нагляд за підприємством (голова комісії), представники лікувально-профілактичного закладу, роботодавця, первинної організації відповідної профспілки або уповноважена найманими працівниками особа з питань охорони праці (у разі, коли профспілка на підприємстві відсутня), вищого органу профспілки, робочого органу виконавчої дирекції Фонду за місцезнаходженням підприємства, а також у разі потреби представники інших органів.</p> <p><u>Зазначені заклади, органи та організації протягом однієї доби з моменту одержання повідомлення за формою П-3 повинні надіслати закладові державної санітарно-епідеміологічної служби письмову інформацію про прізвище, ім'я, по батькові та посаду представника (представників), який пропонується до складу комісії з розслідування.</u></p>
<p>Пункт 83 Порядок розслідування обставин і причин виникнення професійних захворювань Порядку розслідування</p>	<p><u>Розслідування причин виникнення професійних захворювань у працівників, направлених на роботу за межі підприємства,</u> проводиться комісією з розслідування, головою якої є представник закладу державної санітарно-епідеміологічної служби, що здійснює державний санітарно-епідеміологічний нагляд за підприємством, шкідливі виробничі фактори на якому призвели до виникнення професійного захворювання. Підприємство, де виявлено професійне захворювання, повинно повідомити про це підприємство, працівником якого є хворий, та робочий орган виконавчої дирекції Фонду.</p> <p><u>У роботі комісії з розслідування такого випадку обов'язково беруть участь</u> представники підприємства, працівником якого є хворий, <u>первинної організації відповідної профспілки або уповноважена найманими працівниками особа з питань охорони праці (у разі, коли профспілка на підприємстві відсутня), представник вищого профспілкового органу, робочого органу виконавчої дирекції Фонду за місцезнаходженням підприємства.</u></p>
<p>Пункти 86-88 Порядку розслідування</p>	<p>86. За результатами розслідування комісія складає акт проведення розслідування причин виникнення хронічного професійного захворювання <u>за формою П-4</u> (далі - акт за формою П-4) згідно з додатком 17.</p> <p>87. Акт за формою П-4, підписаний членами комісії з розслідування, затверджується головним державним санітарним лікарем Автономної Республіки Крим, області, міста, району, на водному, залізничному та повітряному транспорті, Міноборони, МВС, СБУ, Адміністрації Держприкордонслужби, ДПтС, Держспецзв'язку, Державного управління справами та завіряється печаткою.</p> <p><u>У разі незгоди члена комісії з розслідування із змістом акта за формою П-4 він його підписує, письмово викладає свою окрему думку, яка додається до акта і є його невід'ємною частиною, про що робиться відмітка у зазначеному акті.</u></p> <p><u>88. Акт за формою П-4 складається протягом трьох днів після закінчення розслідування у шести примірниках та надсилається</u> хворому, робочому органу виконавчої дирекції Фонду, <u>первинній організації відповідної профспілки або уповноваженій найманими працівниками особі з питань охорони праці (у разі, коли профспілка на підприємстві відсутня), вищому профспілковому органу,</u> профпатологу, який направив хворого до спеціалізованого профпатологічного лікувально-профілактичного закладу, підприємству.</p>

<p>Пункт 91 Порядку розслідування</p>	<p><u>Контроль за своєчасністю та об'єктивністю проведення розслідування причин виникнення професійних захворювань, документальним оформленням, вжиттям заходів до усунення зазначених причин здійснюють заклади державної санітарно-епідеміологічної служби, робочі органи виконавчої дирекції Фонду, профспілки або уповноважені найманими працівниками особи з питань охорони праці відповідно до їх повноважень.</u></p>
<p>Пункт 103 Розслідування та облік аварій Порядку розслідування</p>	<p><u>Роботодавець зобов'язаний негайно повідомити про аварію</u> територіальний орган Держгірпромнагляду, орган, до сфери управління якого належить підприємство, відповідну місцеву держадміністрацію, орган з питань захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, прокуратуру за місцем виникнення аварії і <u>відповідний профспілковий орган</u>, а у разі травмування або загибелі працівників також відповідний робочий орган Фонду.</p>
<p>Пункт 104 Розслідування та облік аварій Порядку розслідування</p>	<p>Розслідування аварії, під час якої сталися нещасні випадки, проводиться з урахування вимог цього Порядку.</p>
<p>Пункт 109 Розслідування та облік аварій Порядку розслідування</p>	<p>Друкування, тиражування і оформлення в необхідній кількості матеріалів розслідування аварії <u>проводить підприємство</u>, де сталася аварія, яке <u>у п'ятиденний строк після закінчення розслідування надсилає їх</u> прокуратурі <u>та органам, представники яких брали участь у її розслідуванні.</u></p>

12. Участь професійних спілок в розробці та реалізації роботодавцем комплексних заходів для досягнення встановлених нормативів з охорони праці та здійснення контролю за їх виконанням, використанням коштів, призначених на охорону праці

<p>Стаття 153 Кодексу законів про працю України</p>	<p><u>Трудові колективи обговорюють і схвалюють комплексні плани поліпшення умов, охорони праці та санітарно-оздоровчих заходів і контролюють виконання цих планів</u></p>
<p>Стаття 161 Кодексу законів про працю України</p>	<p>Заходи щодо охорони праці Власник або уповноважений ним орган розробляє <u>за участю професійних спілок</u> і реалізує комплексні заходи щодо охорони праці відповідно до Закону України «Про охорону праці». План заходів щодо охорони праці <u>включається до колективного договору.</u></p>
<p>Стаття 162 «Кошти на заходи по охороні праці» Кодексу законів про працю України</p>	<p>Для проведення заходів по охороні праці <u>виділяються у встановленому порядку кошти і необхідні матеріали.</u> Витрачати ці кошти і матеріали <u>на інші цілі забороняється.</u> Порядок використання зазначених коштів і матеріалів визначається в колективних договорах. <u>Трудові колективи контролюють використання коштів, призначених на охорону праці.</u></p>
<p>Абзац третій частини 2 статті 13 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>З цією метою <u>роботодавець</u> забезпечує функціонування системи управління охороною праці, а саме: розробляє за <u>участю сторін колективного договору</u> і реалізує <u>комплексні заходи для досягнення встановлених нормативів та підвищення існуючого рівня охорони праці;</u></p>

13. Про участь профспілок у з питань регулювання охорони праці у колективному договорі, угодах та загальнодержавній, галузевих та регіональних програм поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища

<p>Стаття 3 Закону України «Про колективні договори і угоди»</p>	<p>Сторони колективного договору, угоди Колективний договір укладається між власником або уповноваженим ним органом з однієї сторони і однією або кількома профспілковими чи іншими уповноваженими на представництво трудовим колективом органами, а у разі відсутності таких органів - представниками трудящих, обраними і уповноваженими трудовим колективом.</p> <p>Сторонами генеральної угоди виступають: професійні спілки, які об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладення генеральної угоди; власники або уповноважені ними органи, які об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладення генеральної угоди, на підприємствах яких зайнято більшість найманих працівників держави.</p> <p>Сторонами угоди на галузевому рівні є власники, об'єднання власників або уповноважені ними органи і профспілки чи об'єднання профспілок або інших представницьких організацій трудящих, які мають відповідні повноваження, достатні для ведення переговорів, укладення угоди та реалізації її норм на більшості підприємств, що входять у сферу їх дії.</p> <p>Угода на регіональному рівні укладається між місцевими органами державної влади або регіональними об'єднаннями підприємств, якщо вони мають відповідні повноваження, і об'єднаннями профспілок чи іншими уповноваженими трудовими колективами органами.</p>
<p>стаття 7 Закону України «Про колективні договори і угоди»</p>	<p>Зміст колективного договору визначається сторонами в межах їх компетенції. У колективному договорі встановлюються взаємні зобов'язання сторін щодо регулювання виробничих, трудових, соціально-економічних відносин, зокрема: зміни в організації виробництва і праці; забезпечення продуктивної зайнятості; нормування і оплати праці, встановлення форми, системи, розмірів заробітної плати та інших видів трудових виплат (доплат, надбавок, премій та ін.); встановлення гарантій, компенсацій, пільг; участі трудового колективу у формуванні, розподілі і використанні прибутку підприємства (якщо це передбачено статутом); режиму роботи, тривалості робочого часу і відпочинку; умов і охорони праці; забезпечення житлово-побутового, культурного, медичного обслуговування, організації оздоровлення і відпочинку працівників; гарантій діяльності профспілкової чи інших представницьких організацій трудящих; умов регулювання фондів оплати праці та встановлення міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень в оплаті праці; забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків. Колективний договір може передбачати додаткові порівняно з чинним законодавством і угодами гарантій, соціально-побутові пільги.</p>
<p>Стаття 8 Закону України</p>	<p>Зміст угод Угодою на державному рівні регулюються основні принципи і норми реалізації соціально-економічної</p>

<p>«Про колективні договори і угоди</p>	<p>політики і трудових відносин, зокрема щодо: гарантій праці і забезпечення продуктивної зайнятості; мінімальних соціальних гарантій оплати праці і доходів всіх груп і верств населення, які забезпечували б достатній рівень життя; розміру прожиткового мінімуму, мінімальних нормативів; соціального страхування; трудових відносин, режиму роботи і відпочинку; умов охорони праці і навколишнього природного середовища; задоволення духовних потреб населення; умов зростання фондів оплати праці та встановлення міжгалузевих співвідношень в оплаті праці; забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.</p> <p>Угодою на галузевому рівні регулюються галузеві норми, зокрема щодо: нормування і оплати праці, встановлення для підприємств галузі (підгалузі) мінімальних гарантій заробітної плати відповідно до кваліфікації на основі єдиної тарифної сітки по мінімальній межі та мінімальних розмірів доплат і надбавок з урахуванням специфіки, умов праці окремих професійних груп і категорій працівників галузі (підгалузі); встановлення мінімальних соціальних гарантій, компенсацій, пільг у сфері праці і зайнятості; трудових відносин; умов і охорони праці; житлово-побутового, медичного, культурного обслуговування, організації оздоровлення і відпочинку; умов зростання фондів оплати праці; встановлення міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень в оплаті праці. забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.</p> <p>Галузева угода не може погіршувати становище трудящих порівняно з генеральною угодою.</p> <p>Угоди на регіональному рівні регулюють норми соціального захисту найманих працівників підприємств, включають вищі порівняно з генеральною угодою соціальні гарантії, компенсації, пільги.</p>
<p>Стаття 9 Закону України «Про колективні договори і угоди</p>	<p>Дія колективного договору, угоди Положення колективного договору поширюються на всіх працівників підприємств незалежно від того, чи є вони членами профспілки, і є обов'язковими як для власника або уповноваженого ним органу, так і для працівників підприємства. Положення генеральної, галузевої, регіональної угод діють безпосередньо і є обов'язковими для всіх суб'єктів, що перебувають у сфері дії сторін, які підписали угоду.</p>
<p>Стаття 20 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»</p>	<p>Право профспілок, їх об'єднань на ведення колективних переговорів та укладання колективних договорів і угод Профспілки, їх об'єднання ведуть колективні переговори, здійснюють укладання колективних договорів, генеральної, галузевих, регіональних, міжгалузевих угод від імені працівників у порядку, встановленому законодавством. Роботодавці, їх об'єднання, органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування зобов'язані брати участь у колективних переговорах щодо укладання колективних договорів і угод.</p>

	<p>Представництво профспілок, їх об'єднань на ведення колективних переговорів, укладання угод від імені працівників на державному, галузевому або регіональному рівні визначається пропорційно до кількості членів профспілок, яких вони об'єднують.</p> <p>Забороняється ведення переговорів та укладання угод і колективних договорів від імені працівників особам, які представляють роботодавців.</p> <p><u>Профспілки, їх об'єднання здійснюють контроль за виконанням колективних договорів, угод.</u></p> <p><u>У разі порушення роботодавцями, їх об'єднаннями, органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування умов колективного договору, угоди профспілки, їх об'єднання мають право направляти їм подання про усунення цих порушень, яке розглядається в тижневий термін.</u> У разі відмови усунути ці порушення або недосягнення згоди у зазначений термін профспілки мають право <u>оскаржити</u> неправомірні дії або бездіяльність посадових осіб <u>до місцевого суду.</u></p>
<p>Стаття 247 Кодексу законів про працю України</p>	<p>Повноваження виборного органу первинної профспілкової організації на підприємстві, в установі, організації</p> <p>Виборний орган первинної профспілкової організації на підприємстві, в установі, організації:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <u>укладає та контролює виконання колективного договору</u>, звітує про його виконання на загальних зборах трудового колективу, звертається з вимогою до відповідних органів про притягнення до відповідальності посадових осіб за невиконання умов колективного договору; 2) разом з власником або уповноваженим ним органом вирішує питання запровадження, перегляду та змін норм праці; 3) разом з власником або уповноваженим ним органом вирішує питання оплати праці працівників, форм і систем оплати праці, розцінок, тарифних сіток, схем посадових окладів, умов запровадження та розмірів надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних виплат; 4) разом з власником або уповноваженим ним органом вирішує питання робочого часу і часу відпочинку, погоджує графіки змінності та надання відпусток, запровадження підсумованого обліку робочого часу, дає дозвіл на проведення надурочних робіт, робіт у вихідні дні тощо; 5) разом з власником або уповноваженим ним органом вирішує питання соціального розвитку підприємства, поліпшення умов праці, матеріально-побутового, медичного обслуговування працівників; 6) бере участь у вирішенні соціально-економічних питань, визначенні та затвердженні переліку і порядку надання працівникам соціальних пільг; 7) бере участь у розробленні правил внутрішнього трудового розпорядку підприємства, установи або організації;
<p>Стаття 20 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>Регулювання охорони праці у колективному договорі, угоді</p> <p><u>У колективному договорі, угоді сторони</u> передбачають забезпечення працівникам соціальних гарантій <u>у галузі охорони праці</u> на рівні, не нижчому за передбачений законодавством, їх обов'язки, а також комплексні заходи щодо досягнення встановлених нормативів безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, підвищення існуючого рівня охорони праці, запобігання випадкам виробничого травматизму, професійного захворювання, аваріям і пожежам, визначають обсяги та джерела фінансування зазначених заходів.</p>

<p>Стаття 263 Кодексу законів про працю України</p>	<p>Повноваження місцевих державних адміністрацій та рад у галузі охорони праці Місцеві державні адміністрації і ради у межах відповідної території: забезпечують реалізацію державної політики в галузі охорони праці; формують за участю профспілок програми заходів з питань безпеки, гігієни праці і виробничого середовища, що мають міжгалузеве значення;</p>
<p>Стаття 33 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади: проводять єдину науково-технічну політику в галузі охорони праці; розробляють і реалізують галузеві програми поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища за участю профспілок; здійснюють методичне керівництво діяльністю підприємств галузі з охорони праці; укладають з відповідними галузевими профспілками угоди з питань поліпшення умов і безпеки праці;</p>
<p>Стаття 33 Закону України «Про охорону праці</p>	<p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці: розробляє за участю міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Фонду соціального страхування від нещасних випадків, всеукраїнських об'єднань роботодавців та профспілок загальнодержавну програму поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища і контролює її виконання;</p>
<p>Стаття 34 Закону України «Про охорону праці</p>	<p>Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації у межах відповідних територій: забезпечують виконання законів та реалізацію державної політики в галузі охорони праці; формують за участю представників профспілок, Фонду соціального страхування від нещасних випадків і забезпечують виконання цільових регіональних програм поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, а також заходів з охорони праці у складі програм соціально-економічного і культурного розвитку регіонів;</p>
<p>Стаття 65 Господарського кодексу України</p>	<p>Управління підприємством 1. Управління підприємством здійснюється відповідно до його установчих документів на основі поєднання прав власника щодо господарського використання свого майна і участі в управлінні трудового колективу. 7. На всіх підприємствах, які використовують найману працю, між власником або уповноваженим ним органом і трудовим колективом або уповноваженим ним органом повинен укладатися колективний договір, яким регулюються виробничі, трудові та соціальні відносини трудового колективу з адміністрацією підприємства. Вимоги до змісту і порядок укладення колективних договорів визначаються законодавством про колективні договори. 8. Трудовий колектив підприємства становлять усі громадяни, які своєю працею беруть участь у його діяльності на основі трудового договору (контракту, угоди) або інших форм, що регулюють трудові відносини працівника з підприємством. Повноваження трудового колективу щодо його участі в управлінні підприємством встановлюються статутом або іншими установчими документами відповідно до вимог цього Кодексу, законодавства про окремі види підприємств, закону про трудові колективи. 9. Рішення з соціально-економічних питань, що стосуються діяльності підприємства, виробляються і приймаються його органами управління за участі трудового колективу і уповноважених ним органів.</p>
<p>Стаття 41-1</p>	<p>Ухилення від участі в переговорах щодо укладення, зміни або доповнення колективного договору, угоди</p>

<p>Кодексу про адміністративні правопорушення</p>	<p><u>Ухилення осіб, які представляють власників або уповноважені ними органи чи профспілки</u> або інші уповноважені трудовим колективом органи, представників трудових колективів <u>від участі в переговорах</u> щодо укладення, зміни чи доповнення колективного договору, угоди, <u>умисне порушення</u> встановленого законодавством <u>строку початку переговорів або незабезпечення роботи комісії</u> з представників сторін чи примирних комісій у <u>визначений сторонами переговорів строк</u> - <u>тягне за собою накладення штрафу від трьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</u></p>
<p>Стаття 41-2 Кодексу про адміністративні правопорушення</p>	<p><u>Порушення чи невиконання колективного договору, угоди</u> <u>Порушення чи невиконання зобов'язань щодо колективного договору, угоди особами, які представляють власників або уповноважені ними органи чи профспілки</u> або інші уповноважені трудовим колективом органи, чи представниками трудових колективів - <u>тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</u></p>
<p>Стаття 41-3 Кодексу про адміністративні правопорушення</p>	<p><u>Ненадання інформації для ведення колективних переговорів і здійснення контролю за виконанням колективних договорів, угод</u> <u>Ненадання особами, які представляють власників</u> або уповноважені ними органи <u>чи профспілки</u> або інші уповноважені трудовим колективом органи, представниками трудових колективів <u>інформації, необхідної для ведення колективних переговорів і здійснення контролю за виконанням колективних договорів, угод</u>, - <u>тягне за собою накладення штрафу від одного до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</u></p>
<p>14. Навчання з питань охорони праці представників профспілок та їх участь у комісіях з перевірки знань з питань охорони праці</p>	
<p>Частина сьома Статті 252. Кодексу законів про працю України</p>	<p>Гарантії для працівників підприємств, установ, організацій, обраних до профспілкових органів <u>На час профспілкового навчання</u> працівникам, обраним до складу виборних профспілкових органів підприємства, установи, організації, <u>надається додаткова відпустка тривалістю до 6 календарних днів із збереженням середньої заробітної плати за рахунок власника або уповноваженого ним органу»</u></p>
<p>Стаття 13 «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності»</p>	<p>Професійні спілки та держава Держава забезпечує реалізацію права громадян на об'єднання у професійні спілки та додержання прав та інтересів профспілок. Держава визнає профспілки повноважними представниками працівників і захисниками їх трудових, соціально-економічних прав та інтересів, співпрацює з профспілками в їх реалізації, сприяє профспілкам у встановленні ділових партнерських взаємовідносин з роботодавцями та їх об'єднаннями. Держава сприяє <u>навчанню профспілкових кадрів</u>, спільно з профспілками <u>забезпечує підвищення рівня їх знань щодо правового, економічного та соціального захисту працівників.</u></p>
<p>Частина перша статті 18 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p><u>Працівники під час прийняття на роботу і в процесі роботи повинні проходити за рахунок роботодавця інструктаж, навчання з питань охорони праці</u>, з надання першої медичної допомоги потерпілим від нещасних випадків і правил поведінки у разі виникнення аварії.</p>
<p>Частина 6 статті 18 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p><u>Не допускаються до роботи</u> працівники, у тому числі посадові особи, <u>які не пройшли навчання, інструктаж і перевірку знань з охорони праці.</u></p>
<p>Частина 4 статті 18 Закону України</p>	<p>Посадові особи, діяльність яких пов'язана з організацією безпечного ведення робіт, під час прийняття на роботу і періодично, один раз на три роки, проходять навчання, а також <u>перевірку знань з питань охорони</u></p>

«Про охорону праці»	праці за участю профспілок.
Пункт 3.10 Типового положення про навчання з питань охорони праці, затвердженого наказом Держнаглядохоронпраці України від 26.01.2005 № 15, зареєстрованого Міністерством юстиції України 15.02.2005 за № 231/10511 (далі – Типове положення)	<p>Перевірка знань працівників з питань охорони праці на підприємстві здійснюється комісією з перевірки знань з питань охорони праці (далі - комісія) підприємства, склад якої затверджується наказом керівника.</p> <p>До складу комісії підприємства входять спеціалісти служби охорони праці, представники юридичної, виробничих, технічних служб, представник профспілки або вповноважена найманими працівниками особа з питань охорони праці. До складу комісії підприємства можуть залучатися страхові експерти з охорони праці відповідного робочого органу виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України та викладачі охорони праці, які проводили навчання.</p>
Пункт 3.11 Типового положення	Усі члени комісії у порядку, установленому Типовим положенням, повинні пройти навчання та перевірку знань з питань охорони праці.
Пункт 3.17 Типового положення	<u>Не допускаються до роботи працівники, у тому числі посадові особи, які не пройшли навчання, інструктаж і перевірку знань з питань охорони праці.</u>
Пункт 5.2 Типового положення	<p>Перевірка знань з питань охорони праці категорії посадових осіб (зазначених у пункті 5.2) проводиться комісією, створеною наказом спеціально вповноваженого центрального органу виконавчої влади з нагляду за охороною праці. Очолює комісію Голова (заступник Голови), до складу комісії входять керівники управлінь та відділів цього органу та представники інших органів державного нагляду за охороною праці, а також представники відповідних профспілок.</p>
Пункт 5.3 Типового положення	До складу комісії (з перевірки знань з питань охорони праці категорії посадових осіб, зазначених у пункті 5.3) входять представники органів державного нагляду за охороною праці та відповідних профспілок.
Пункт 3.20 Типового положення	<p><u>Представники профспілок</u>, уповноважені найманими працівниками особи як члени постійно діючих комісій з перевірки знань з питань охорони праці, <u>проходять навчання з питань охорони праці</u> відповідно до Типового положення, а <u>перевірку знань</u> у порядку, визначеному відповідними громадськими організаціями за участю представника спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з нагляду за охороною праці.</p>
Загальні положення Типове положення про порядок проведення навчання представників профспілок з питань охорони праці, затверджене постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 № П-16-12	<p>1. Типове положення про порядок проведення навчання представників профспілок з питань охорони праці (далі – Типове положення) визначає загальні вимоги до організації проведення навчання й перевірки знань штатних працівників і членів виборних профспілкових органів усіх рівнів та активістів первинних, цехових профспілкових організацій і профгруп, обраних (призначених) для забезпечення виконання повноважень профспілок у сфері охорони праці згідно із законодавством.</p> <p>Типове положення розроблено на основі вимог Типового положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці, затвердженого наказом Держнаглядохоронпраці України від 26.01.2005 № 15, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15.02.2005 за № 231/10511.</p> <p>2. Типове положення поширюється на всеукраїнські профспілки і територіальні об'єднання профспілок, які є членськими організаціями Федерації профспілок України, на відповідні республіканські (Автономної Республіки Крим), обласні, територіальні, міські, районні та первинні профспілкові організації.</p> <p>3. Навчання і перевірці знань з питань охорони праці згідно з Типовим положенням підлягають особи,</p>

	<p>обрані або призначені представниками профспілок з питань охорони праці відповідно до Типового положення про представників профспілок з питань охорони праці, затвердженого постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 № П-16-11 а саме:</p> <p>на виробничому рівні:</p> <ul style="list-style-type: none"> - члени виборного профспілкового органу підприємства чи структурного підрозділу підприємства, установи, організації (далі – підприємство), яким доручено систематичне виконання функцій зазначеного представника з питань охорони праці; - члени комісії з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації (або цехової профорганізації), які діють згідно з Типовим положенням про цю комісію, затвердженим постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 № П-16-11; - громадські (старші громадські) інспектори з охорони праці, які діють згідно з Типовим положенням про громадського інспектора з охорони праці, затвердженим постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 № П-16-11; <p>на рівні вищих профспілкових органів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - члени президії центрального, обласного, міського, районного або іншого органу галузевої профспілки чи територіального об'єднання профспілок, яким доручено систематичне виконання функцій представника профспілки (профспілок) з питань охорони праці; - члени постійної комісії з питань охорони праці центрального, обласного, міського, районного або іншого органу галузевої профспілки, територіального об'єднання профспілок та Федерації профспілок України (якщо таку комісію створено); - технічні (головні технічні) інспектори праці, які діють згідно з Положенням про технічну інспекцію праці профспілок, затвердженим постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 № П-16-11; - інші спеціалісти з питань охорони праці апарату виборного профспілкового органу, в тому числі працівники апарату, які виконують функції представника профспілки (профспілок) з цих питань за суміщенням обов'язків.
<p>Особливості проходження навчання з питань охорони праці окремих категорій представників профспілок Пункти 4-5 Типового положення</p>	<p>4. Навчання, передбачене цим Типовим положенням, не є обов'язковим для особи – члена профспілки (члена виборного профспілкового органу, працівника апарату цього органу тощо), яка, виходячи з обізнаності в певних проблемах охорони праці, залучається до виконання разового доручення та діє згідно з Типовим положенням про представників профспілок з питань охорони праці, затвердженим постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 № П-16-11.</p> <p>5. Вивчення питань охорони праці головами первинних профспілкових організацій (профспілковими представниками) та їх заступниками (за винятком заступників, які одночасно є головами комісій з охорони праці профкомів), керівниками центральних, обласних, міських, районних або інших органів галузевих профспілок, територіальних об'єднань профспілок та їх заступниками здійснюється під час загального навчання (підвищення кваліфікації) керівних профспілкових кадрів.</p>
<p>Загальні вимоги до організації навчання з питань охорони праці представників профспілок Пункти 6-7 Типового положення</p>	<p>6. Навчання з питань охорони праці може проводитись як традиційними методами, так і з використанням сучасних видів навчання – модульного, дистанційного тощо, а також із запровадженням технічних засобів навчання: аудіовізуальних, комп'ютерних навчально-контрольних систем, комп'ютерних тренажерів, автоекзаменаторів тощо.</p> <p>7. Обсяги і предмет навчання з питань охорони праці визначаються за рівневими групами слухачів з однорідними</p>

	<p>повноваженнями та компетенцією шляхом розроблення для кожної групи тематичних планів і програм навчання на основі Типових тематичних планів і програм навчання (додатки 1-4 до цього Типового положення), при цьому враховується специфіка підприємства (виробництва), галузь економічної діяльності, регіону тощо.</p> <p>Тематичні плани і програми навчання затверджуються профспілковим органом за місцем організації навчання.</p> <p>Якщо навчання організується навчальним закладом профспілок або іншим навчальним закладом, тематичний план і програма навчання розробляються цим закладом і затверджуються його керівником за погодженням з відповідним профспілковим органом, що замовив навчання.</p>
<p>Перевірка знань з питань охорони праці представників профспілок Пункти 8- 10 Типового положення про порядок проведення навчання представників профспілок з питань охорони праці, затвердженого постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 № П-16-12</p>	<p>8. Перевірка знань представників профспілок з питань охорони праці проводиться за нормативно-правовими актами з охорони праці та нормативними актами ФПУ, додержання яких входить до їх функціональних обов'язків.</p> <p>9. Формою перевірки знань з питань охорони праці є тестування, залік або іспит. Тестування проводиться за допомогою технічних засобів (автоекзаменатори, модульні тести тощо), залік або іспит – за екзаменаційними білетами у вигляді усного або письмового опитування.</p> <p>10. Перевірка знань з питань охорони праці представників профспілок здійснюється комісією з перевірки знань з питань охорони праці (далі – комісія), <u>склад якої затверджується розпорядженням керівника виборного профспілкового органу, що організовує навчання, або вищого рівня (галузевого або територіального) у разі проведення навчання в навчально-методичних центрах профспілок або інших установах.</u></p> <p>Членами комісії можуть бути профспілкові працівники (у тому числі представники вищого профспілкового органу та/або іншої профспілки, профоб'єднання), спеціалісти служб охорони праці різного рівня та органів державного нагляду за охороною праці, викладачі відповідних навчальних закладів, інші особи, які самі пройшли перевірку знань з цих питань.</p> <p>Головою комісії призначається представник профспілки (керівник, його заступник, керівник структурного підрозділу або інший представник, до функціональних обов'язків яких входять питання охорони праці) того органу, розпорядженням якого затверджено склад комісії.</p> <p>До складу комісії обов'язково включається представник відповідного органу Держгірпромнагляду (за погодженням).</p> <p>Комісія є правочинною, якщо до її складу входять не менше трьох осіб.</p> <p>Усі члени комісії повинні пройти навчання та перевірку знань з питань охорони праці.</p> <p>11. У разі виявлення незадовільних знань особі надається місячний термін для додаткової самостійної підготовки і право пройти повторну перевірку знань. Якщо вдруге результат перевірки є негативним, зазначена особа підлягає звільненню від обов'язків представника профспілки (профспілок) з питань охорони праці.</p> <p>12. Результати перевірки знань з питань охорони праці оформляються протоколом засідання комісії з перевірки знань з питань охорони праці (додаток 5).</p> <p>Відомості про проходження первинної і повторних перевірок знань зазначаються у посвідченнях про перевірку знань з питань охорони праці представників профспілок (додаток 6).</p> <p>Особи, вперше призначені, які за результатами перевірки виявили задовільні знання, мають право також на одержання посвідчень технічного (головного технічного) інспектора праці або представника профспілки (профспілок) з питань охорони праці за зразками, затвердженими постановою Президії ФПУ від 28.02.2013</p>

	<p>№ П-16-11.</p> <p>13. Організаційне забезпечення проведення навчання й перевірки знань представників профспілки (профспілок) з питань охорони праці (матеріально-технічне забезпечення, формування навчальних груп, розроблення та дотримання навчальних планів і програм, оформлення, облік і зберігання протоколів перевірки знань, оформлення, облік посвідчень про перевірку знань з питань охорони праці) покладається на голову первинних профспілкових організацій, керівника профспілкових органів відповідного рівня, керівника структурного підрозділу з охорони праці або фахівців апарату цих органів, на яких покладено зазначені обов'язки згідно з посадовими інструкціями у разі організації і проведення відповідного навчання цими органами профспілок, або на керівників навчальних закладів, на базі яких здійснюється навчання згідно з цим Типовим положенням.</p>
<p>Особливості навчання на рівні первинної профспілкової організації</p> <p>Пункти 14- 15</p> <p>Типового положення про порядок проведення навчання представників профспілок з питань охорони праці,</p>	<p>14. Громадські (старші громадські) інспектори з охорони праці, члени комісій з охорони праці виборного профспілкового органу підприємства (структурного підрозділу), інші представники профспілки з питань охорони праці проходять навчання в строк до трьох місяців після їх обрання профспілковими зборами, конференцією або на засіданні виборного профоргану згідно зі статутом профспілки.</p> <p>15. Усі представники профспілки (за винятком осіб, зазначених в абзаці другому цього пункту), як правило, проходять навчання безпосередньо на підприємстві із залученням усіх наявних можливостей, ресурсів, кадрового потенціалу та матеріальної бази підприємства.</p> <p>Голови комісій з охорони праці виборних органів первинних профспілкових організацій, старші громадські інспектори з охорони праці підприємств (у тому числі особи, які виконують зазначені обов'язки, працюючи в профкомах підприємств на штатній посаді) проходять навчання і перевірку знань у порядку, визначеному виборним органом відповідної всеукраїнської профспілки або за погодженням із ним – відповідним територіальним об'єднанням організацій профспілок і, як правило, на базі навчальних закладів профспілок (регіональних навчально-методичних центрів, Харківського соціально-економічного інституту, Академії праці, соціальних відносин і туризму) або інших навчальних закладів.</p>
<p>Фінансування заходів щодо навчання з питань охорони праці представників профспілок підприємства (первинної профспілкової організації)</p> <p>Пункти 16- 17</p> <p>Типового положення про порядок проведення навчання представників профспілок з питань охорони праці,</p>	<p>16. Навчання представників профспілки підприємства організується згідно з умовами колективного договору виборним органом первинної профспілкової організації та роботодавцем. При цьому відповідно до вимог законодавства роботодавець проводить навчання за свій рахунок, звільняє профспілкових активістів на визначений період (строком до 6 діб) від основної роботи зі збереженням середнього заробітку, забезпечує їх необхідними методичними матеріалами, літературою, засобами навчання на безоплатній основі.</p> <p>Якщо навчання зазначених представників здійснюється на базі відповідного навчального закладу, роботодавець компенсує витрати цього закладу згідно з укладеним між ними договором.</p> <p>17. Кожна зі сторін колективного договору визначає конкретних осіб, на яких покладається підготовка необхідних документів, планів, програм, методичних та інших матеріалів, організація навчання в цілому. Як правило, ними повинні бути: від профспілки – голова комісії з охорони праці профкому або старший громадський інспектор з охорони праці підприємства; від роботодавця – керівник (працівник) служби підготовки кадрів (у разі її відсутності – служби кадрів) та служби охорони праці підприємства.</p> <p>Відсутність на підприємстві колективного договору не може бути підставою для відмови роботодавця брати участь у проведенні навчання представників профспілки з питань охорони праці в порядку, передбаченому законодавством. У цьому випадку навчання організується відповідно до спільного рішення адміністрації та виборного органу первинної профспілкової організації.</p>

<p>Особливості навчання на рівні центральних, обласних, міських, районних або інших органів галузевих профспілок, територіальних об'єднань організацій профспілок та ФПУ Пункти 18- 20 Типового положення про порядок проведення навчання представників профспілок з питань охорони праці,</p>	<p>18. Технічні (головні технічні) інспектори праці на початку роботи (а саме – протягом чотирьох місяців від дня затвердження на цій посаді) і періодично (не рідше одного разу на три роки) проходять навчання і перевірку знань з питань охорони праці переважно на базі Академії праці, соціальних відносин і туризму, Харківського соціально-економічного інституту. За визначенням виборного органу всеукраїнської профспілки чи територіального об'єднання організацій профспілок навчання може бути організовано і в іншому навчальному закладі, який спроможний забезпечити якісну підготовку зазначеної категорії працівників із урахуванням вимог цього Типового положення.</p> <p>Навчальні тематичні плани і програми для технічних (головних технічних) інспекторів праці повинні бути розраховані на тривалість навчання не менш як два тижні (80 академічних годин).</p> <p>Зазначені плани і програми складаються та затверджуються навчальними закладами ФПУ – за погодженням із керівництвом Федерації профспілок України, а будь-яким іншим навчальним закладом – за погодженням із керівником виборного органу всеукраїнської профспілки чи територіального об'єднання організацій профспілок, з ініціативи якого цей заклад проводить навчання.</p> <p>19. Працівники апарату виборних профспілкових органів, які не є технічними (головними технічними) інспекторами праці, але виконують функції представника профспілки (профспілок) з питань охорони праці на постійній основі (у тому числі за суміщенням обов'язків) і реалізують повноваження та беруть участь у комісіях з охорони праці на підприємствах, розслідування нещасних випадків, перевірки знань з питань охорони праці, проходять навчання і перевірку знань згідно з пунктом 18 за скороченою програмою (але не більш як на 50 відсотків) тривалістю один тиждень (40 академічних годин).</p> <p>20. Члени постійних комісій з питань охорони праці центральних, обласних, міських, районних або інших органів галузевих профспілок, територіальних об'єднань організацій профспілок та ФПУ, члени президій цих органів, яким доручено займатися зазначеними питаннями за розподілом обов'язків, проходять навчання і перевірку знань з питань охорони праці в процесі загального навчання представників виборних профспілкових органів, а також шляхом проведення короткострокових (тривалістю до 1 тижня) цільових семінарів на базі навчальних закладів профспілок.</p> <p>Направлення конкретної особи для проходження навчання з питань охорони праці здійснюється, як правило, в період не більше трьох місяців після її обрання членом комісії (профоргану), а в подальшому – через кожні 3 роки, якщо її повноваження у сфері охорони праці тривають.</p>
<p>Фінансування заходів щодо навчання представників профспілок з питань охорони праці вищих профспілкових органів Пункти 21- 22 Типового положення про порядок проведення навчання представників профспілок з питань охорони праці,</p>	<p>21. Фінансування заходів щодо навчання представників профспілок з питань охорони праці вищих профспілкових органів здійснюється, як правило, за рахунок профбюджету з коштів тих профорганізацій, які направляють відповідних осіб на навчання.</p> <p>За домовленістю сторін певний профспілковий орган має право сплатити всі витрати на навчання представників різних профспілок (об'єднань організацій профспілок) з наступним одержанням відповідної компенсації від профорганів, представники яких проходили навчання.</p> <p>22. У межах, визначених законодавством, Фонд соціального страхування від нещасних випадків і профзахворювань України (далі – Фонд) може брати участь у проведенні і фінансуванні навчання спеціалістів з охорони праці профспілок відповідно до Порядку, який затверджується Правлінням Фонду.</p> <p>Для проведення за кошти Фонду навчання з питань охорони праці об'єднання профспілок, які мають статус всеукраїнських, звертаються до виконавчої дирекції Фонду, а всі інші профоб'єднання – до її робочого</p>

	<p>органу, та надають оригінал письмового звернення за підписом керівника профоб'єднання на ім'я керівника виконавчої дирекції Фонду або її робочого органу щодо необхідної кількості відповідних спеціалістів для проходження навчання з питань охорони праці.</p> <p>Навчання з питань охорони праці представників профспілок за кошти Фонду проводиться навчальними закладами або іншими суб'єктами господарювання, які в установленому Типовим положенням порядку проводять навчання з питань охорони праці (далі – навчальний заклад), визначеними виконавчою дирекцією Фонду або її робочими органами, шляхом закупівлі послуг відповідно до законодавства України, що регулює питання державних закупівель.</p> <p>Під час формування навчальних груп для проходження навчання у визначених Фондом навчальних закладах надається копія документа про призначення представника профспілок з питань охорони праці чи включення його до складу комісії з перевірки знань, або іншого документа, який засвідчує виконання представником профспілки певних обов'язків з охорони праці і потребує проходження навчання.</p>
15. Участь представників профспілок у комісіях з питань охорони праці	
<p>Стаття 22 Європейської соціальної хартії (переглянутої)</p>	<p>Право брати участь у визначенні та поліпшенні умов праці та виробничого середовища З метою забезпечення ефективного здійснення <u>права працівників брати участь у визначенні та поліпшенні умов праці та виробничого середовища на підприємстві</u> Сторони зобов'язуються вживати заходів або заохочувати заходи, <u>які надають можливість працівникам або їхнім представникам</u> згідно з національним законодавством і практикою, сприяти:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) визначенню і поліпшенню умов праці, організації праці, а також виробничого середовища; б) охороні здоров'я та праці на підприємстві; в) організації соціальних і соціально-культурних послуг і заходів на підприємстві; г) нагляду за дотриманням нормативних положень, що регулюють ці питання.
<p>Абзац 11 частини 2 статті 13 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>Роботодавець організовує пропаганду безпечних методів праці та <u>співробітництво з працівниками у галузі охорони праці</u></p>
<p>Стаття 16 Закону України «Про охорону праці»</p>	<p>На підприємстві з метою забезпечення пропорційної участі працівників у вирішенні будь-яких питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища за рішенням трудового колективу може створюватися комісія з питань охорони праці.</p> <p>Комісія складається з представників роботодавця та професійної спілки, а також уповноваженої найманими працівниками особи, спеціалістів з безпеки, гігієни праці та інших служб підприємства відповідно до типового положення, що затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з нагляду за охороною праці.</p> <p>Рішення комісії мають рекомендаційний характер.</p>
<p>Типове положення про комісію з питань охорони праці підприємства, затверджено наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого</p>	<p>1.2. Типове положення визначає основні завдання, права та організацію діяльності Комісії з питань охорони праці підприємства (далі - Комісія), яка може бути створена за рішенням трудового колективу відповідно до статті 16 Закону України "Про охорону праці".</p> <p>1.3. Комісія є постійно діючим консультативно-дорадчим органом. Метою створення Комісії на підприємстві є забезпечення пропорційної участі працівників у вирішенні будь-яких питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища.</p>

<p>нагляду від 21.03.2007 № 55, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 4 квітня 2007 р. за № 311/13578 (далі – Типове положення про Комісію)</p>	<p>1.4. Рішення про доцільність створення Комісії, її кількісний та персональний склад приймається трудовим колективом на загальних зборах (конференції) за поданням роботодавця і професійної спілки.</p> <p>На підставі цього Типового положення за участі представників кожної сторони розробляється Положення про комісію з питань охорони праці підприємства, яке затверджується ухвалою загальних зборів (конференції) трудового колективу.</p> <p>1.5. Комісія формується на засадах рівного представництва осіб від роботодавця (спеціалісти з безпеки, гігієни праці та інших служб підприємства) та професійної спілки, а у разі її відсутності - уповноважених найманими працівниками осіб.</p> <p>1.6. Комісія у своїй діяльності керується Кодексом законів про працю України, Законами України "Про охорону праці", "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності", нормативно-правовими актами з охорони праці та цим Типовим положенням.</p> <p>1.7. Комісія діє на принципах взаємної поваги, довіри, рівноправності, відповідальності сторін за виконання ухвалених рішень і досягнутих домовленостей та обов'язкового додержання вимог законів та інших нормативно-правових актів з охорони праці.</p>
<p>Завдання Комісії пункт 2.1 Типового положення про Комісію</p>	<p>2.1. Основними завданнями Комісії є:</p> <ul style="list-style-type: none"> захист законних прав та інтересів працівників у галузі охорони праці; підготовка на основі аналізу стану безпеки та умов праці на виробництві рекомендацій роботодавцю та працівникам щодо профілактики виробничого травматизму та професійних захворювань, практичної реалізації принципів державної політики в галузі охорони праці на підприємстві; узгодження через двосторонні консультації позицій сторін у вирішенні практичних питань у галузі охорони праці для забезпечення поєднання інтересів роботодавця та трудового колективу, кожного працівника, запобігання конфліктним ситуаціям на підприємстві; вироблення пропозицій щодо включення до колективного договору найбільш важливих питань з охорони праці, визначення достатніх асигнувань на Комплексні заходи щодо досягнення встановлених нормативів і підвищення існуючого рівня охорони праці та ефективний контроль за цільовим витрачанням цих коштів; захист прав та інтересів потерпілих працівників під час розгляду питань щодо призначення їм страхових виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань; надання додаткових пільг і компенсацій згідно з положеннями колективного договору за рахунок роботодавця.
<p>Права Комісії Пункт 2.2 Типового положення про Комісію</p>	<p>2.2. Комісія має право:</p> <ul style="list-style-type: none"> звертатись до роботодавця, трудового колективу, профспілкового комітету або іншого уповноваженого на представництво трудовим колективом органу, відповідних служб підприємства з пропозиціями щодо регулювання відносин у сфері охорони праці; створювати робочі групи з числа членів Комісії для розробки узгоджених рішень з питань охорони праці із залученням спеціалістів різних служб підприємства, фахівців експертних організацій, служб охорони праці органів виконавчої влади, страхових експертів, технічних інспекторів праці профспілок (на договірних засадах між роботодавцем та відповідною організацією);

	<p>одержувати від працівників, керівників структурних підрозділів і служб підприємства та профспілкового комітету інформацію та мати доступ до документації, що є необхідною для виконання завдань, передбачених цим Типовим положенням;</p> <p>здійснювати контроль за дотриманням вимог законодавства з охорони праці безпосередньо на робочих місцях, забезпеченням працівників засобами колективного та індивідуального захисту, мийними та знешкоджувальними засобами, лікувально-профілактичним харчуванням, молоком або рівноцінними харчовими продуктами, газованою солоною водою та використанням санітарно-побутових приміщень тощо;</p> <p>ознайомлюватися з будь-якими матеріалами з охорони праці, аналізувати стан умов і безпеки праці на підприємстві, виконання відповідних програм і колективних договорів;</p> <p>вільного доступу на всі дільниці підприємства і обговорення з працівниками питань охорони праці;</p> <p>відповідно до Порядку призначення, перерахування та проведення страхових виплат, затвердженого постановою правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України від 27.04.2007 № 24, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22.06.2007 за № 715/13982, приймати рішення про відсоток зменшення розміру одноразової допомоги потерпілому (але не більше ніж на 50%), якщо комісією з розслідування нещасного випадку встановлено, що ушкодження здоров'я працівника настало не тільки з вини роботодавця, а й унаслідок порушення потерпілим нормативно-правових актів з охорони праці.</p>
<p>Організація роботи Комісії Пункт 3 Типового положення про Комісію</p>	<p>3.1. Комісією очолює голова, який обирається загальними зборами (конференцією) трудового колективу. На засіданні Комісії обирається заступник голови та секретар Комісії.</p> <p><u>Не допускається обирати головою Комісії роботодавця.</u></p> <p>На посаду секретаря може бути обраний працівник служби охорони праці.</p> <p>3.2. Члени Комісії виконують свої обов'язки на громадських засадах. У разі залучення до окремих перевірок вони можуть увільнитись від основної роботи на передбачений колективним договором строк із збереженням за ними середнього заробітку.</p> <p>3.3. Комісія здійснює свою діяльність на основі планів, що розробляються на певний період (квартал, півріччя, рік) і затверджуються головою Комісії.</p> <p>3.4. Комісія проводить засідання в міру необхідності, але не рідше одного разу на квартал.</p> <p>3.5. Засідання Комісії вважається правочинним, якщо на ньому присутні не менше половини її членів від кожної сторони.</p> <p>Якщо під час голосування кількість голосів "за" та "проти" однакова, голова Комісії має право вирішального голосу.</p> <p>3.6. Рішення Комісії оформлюється протоколом і має рекомендаційний характер.</p> <p>У випадку незгоди роботодавця з рішенням Комісії він повинен надати протягом 5 днів з дня одержання зазначеного рішення письмове аргументоване пояснення.</p> <p>3.7. Комісія раз на рік звітує про виконану роботу на загальних зборах (конференції) трудового колективу.</p> <p>3.8. Загальні збори (конференція) трудового колективу мають право вносити зміни до складу Комісії; розпустити Комісію у випадку визнання її діяльності незадовільною та провести нові вибори.</p>
<p>Частина дев'ятого статті 21 Закону України «Про професійні спілки, їх права</p>	<p>Повноваження профспілок, їх об'єднань щодо захисту прав громадян на працю та здійснення громадського контролю за додержанням законодавства про працю</p> <p>Для здійснення цих функцій профспілки, їх об'єднання можуть створювати служби правової допомоги та</p>

та гарантії діяльності»	відповідні інспекції, комісії, затверджувати положення про них. Уповноважені представники профспілок мають право вносити роботодавцям, органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування подання про усунення порушень законодавства про працю, які є обов'язковими для розгляду, та в місячний термін одержувати від них аргументовані відповіді.
<p align="center">16. Типове положення про комісію з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації, затверджене постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 №П-16-11</p> <p align="center">«Про вдосконалення діяльності технічної інспекції праці, інших представників профспілок з питань охорони праці» (додаток 3)</p> <p>Це Типове положення (далі – Положення) визначає правові засади діяльності комісії з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації і містить вимоги щодо організації роботи цієї комісії з урахуванням обов'язків, прав і повноважень профспілок у сфері охорони праці, визначених Кодексом законів про працю України, законами України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», «Про охорону праці», іншими актами законодавства</p>	
<p align="center">Загальні положення Пункт 1 Типового положення про комісію з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації</p>	<p>1.1. Комісія з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації (далі – Комісія) створюється цим органом на строк його повноважень на підприємстві, в установі, організації (далі – підприємство) будь-якої форми власності та виду діяльності з кількістю працюючих, як правило, 50 і більше осіб. Залежно від конкретних обставин виборний профспілковий орган підприємства може створити комісію й за меншої кількості працівників.</p> <p>У структурних підрозділах великих підприємств, де в установленому порядку окремо обирається профспілковий орган, створюється Комісія з охорони праці цього органу.</p> <p>Кількісний і персональний склад Комісії визначається і затверджується виборним профспілковим органом підприємства (структурного підрозділу) залежно від кількості працівників і специфіки виробництва.</p>
<p align="center">Головне завдання Комісії</p>	<p>1.2. Головними завданнями Комісії є здійснення громадського контролю за додержанням роботодавцем вимог законів та інших нормативно-правових актів з охорони праці, захист прав та інтересів членів профспілки у цій сфері</p>
<p align="center">Вимоги до членів Комісії</p>	<p>1.3. Членами Комісії можуть бути досвідчені працівники і спеціалісти – члени профспілки, на яких за посадовими обов'язками не покладено відповідальності за створення здорових і безпечних умов праці на виробничих дільницях, в цехах, службах, інших підрозділах або в цілому на підприємстві, а також які не належать до працівників служби охорони праці або інших служб, уповноважених роботодавцем на здійснення на цих об'єктах організаційно-розпорядчих, контрольних функцій у сфері безпеки, гігієни праці та виробничого середовища.</p> <p>Кожен член Комісії одночасно є представником профспілки з питань охорони праці, який діє в межах повноважень згідно зі статтею 41 Закону України «Про охорону праці», статтями 21, 38 і 40 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», іншими нормативно-правовими актами, Статутом профспілки.</p>
<p align="center">Обрання Голови Комісії</p>	<p>1.4. Головою Комісії обирається член виборного профспілкового органу підприємства (структурного підрозділу), який не входить до складу адміністративного персоналу. Одночасно він є старшим громадським інспектором підприємства (структурного підрозділу).</p> <p>На підприємстві зі значною кількістю працюючих (3 тисячі осіб і більше) доцільно в штатному розкладі виборного профспілкового органу передбачати звільненого працівника на посаді голови Комісії, який одночасно може призначатися заступником голови виборного профспілкового органу. Рішення з цих питань виборний профспілковий орган приймає залежно від специфіки підприємства, складності й небезпечності виробництва та з урахуванням рекомендацій щодо конкретних нормативів чисельності, визначених відповідним центральним органом всеукраїнської профспілки.</p>

Керівництво Комісією	<p>1.5. Комісія у своїй роботі керується Кодексом законів про працю України, законами України «Про охорону праці», «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності», іншими нормативно-правовими актами, Статутом профспілки та цим Положенням.</p> <p>1.6. Комісія працює під керівництвом відповідного виборного профспілкового органу за планом роботи, що затверджується цим органом.</p>
Засідання Комісії	<p>1.7. Засідання Комісії проводяться за необхідності, але не рідше одного разу на квартал.</p> <p>1.8. Засідання Комісії вважається правомочним, якщо в ньому бере участь більше половини її членів.</p> <p>1.9. Рішення Комісії оформляється протоколом довільної форми, має рекомендаційний характер і надається роботодавцю (керівникові підприємства, структурного підрозділу), іншим зацікавленим особам для впровадження в життя. Роботодавець не пізніше п'ятиденного терміну (5 робочих днів) з дня отримання рішення надсилає голові Комісії аргументовану відповідь.</p> <p>Із найбільш важливих і принципових питань Комісія вносить матеріали на розгляд виборного профспілкового органу підприємства (структурного підрозділу) для прийняття рішення по суті проблеми на рівні зазначеного органу.</p>
Взаємодія Комісії	<p>1.10. Голова і члени Комісії взаємодіють з іншими представниками профспілки (профспілок) підприємства, громадськими інспекторами з охорони праці структурних підрозділів, відповідними службами та посадовими особами підприємства, а також з представниками органів державного управління і нагляду за охороною праці, виконавчими органами Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, технічними інспекторами праці та іншими фахівцями вищих профспілкових органів.</p>
Звітність Комісії	<p>1.11. Комісія звітує про свою роботу за півріччя і рік (або частіше – за необхідності) на засіданні відповідного виборного профспілкового органу або на зборах членів профспілки.</p>
Навчання з питань охорони праці членів Комісії	<p>1.12. Роботодавець за свій рахунок організовує разом з виборним профспілковим органом підприємства навчання членів Комісії, придбання для них відповідних засобів і нормативних документів з охорони праці, а також забезпечує збереження їм середнього заробітку протягом періоду навчання і виконання громадських обов'язків, визначених колективним договором.</p>
Зміст роботи комісії з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації Пункт 2 Типового положення про комісію з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації	<p>2.1. Комісія сприяє виборному профспілковому органу підприємства (структурного підрозділу) у виконанні повноважень, передбачених для профспілок Кодексом законів про працю України, законами України «Про охорону праці», «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», іншими нормативно-правовими актами та Статутом профспілки.</p> <p>З цією метою Комісія</p> <p>2.1.1. Перевіряє стан умов і безпеки праці, забезпечення працівників санітарно-побутовими приміщеннями, засобами індивідуального й колективного захисту, мийними та знешкоджувальними засобами, лікувально-профілактичним харчуванням, молоком, газованою підсоленою водою, проведення обов'язкових медичних оглядів працівників певних категорій та виконання рекомендацій заключних актів медичного огляду, домагається від роботодавця усунення недоліків у роботі з цих питань.</p> <p>2.1.2. Бере участь у формуванні розділу «Охорона праці» колективного договору, в опрацюванні роботодавцем комплексних заходів щодо досягнення встановлених нормативів і підвищення існуючого рівня охорони праці, проводить перевірки виконання затверджених заходів</p> <p>2.1.3. Аналізує причини виробничого травматизму та професійної захворюваності, якість складання актів за встановленими формами (Н-1, Н-5, П-4), готує пропозиції стосовно вимог до роботодавця щодо вжиття</p>

	<p>ефективних профілактичних заходів, а також з приводу безпідставного звинувачення потерпілих, необґрунтованої відмови від складання акта за формою Н-1 або внесення до нього необхідних змін.</p> <p>2.1.4. Контролює усунення причин нещасних випадків і професійних захворювань, визначених комісіями з їх розслідування, додержання роботодавцем установами порядку реєстрації та подання звітності про зазначені випадки.</p> <p>2.1.5. Перевіряє наявність і повноту інструкцій з охорони праці для всіх професій, своєчасну розробку й затвердження нормативних та інших актів з охорони праці, що діють у межах підприємства, ведення журналів інструктажу працівників, журналів періодичного технічного огляду машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки та іншої документації згідно з вимогами норм і правил.</p> <p>2.1.6. Вивчає додержання вимог законодавства про охорону праці жінок, неповнолітніх, інвалідів та вносить пропозиції щодо усунення порушень з цих питань.</p> <p>2.1.7. Здійснює громадський контроль за своєчасним проведенням атестації робочих місць на відповідність нормативно-правовим актам з охорони праці, вивчає додержання вимог законодавства щодо надання працівникам пільг і компенсацій за роботу з важкими та/або шкідливими умовами праці, готує пропозиції про встановлення для окремих осіб додаткових пільг відповідно до умов колективного договору.</p> <p>2.1.8. Сприяє своєчасному й повному одержанню потерпілими або членами сімей загиблих на виробництві сум відшкодування шкоди, одноразової допомоги та всіх інших страхових виплат чи видів соціальної допомоги, передбачених законодавством, за необхідності готує на розгляд виборного профспілкового органу підприємства проект подання з цих питань до робочих органів Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань.</p> <p>2.1.9. Сприяє виплаті вихідної допомоги (у розмірі не менше тримісячного заробітку), якщо працівник розриває трудовий договір через порушення роботодавцем вимог законодавства та умов колективного договору з питань охорону праці.</p> <p>2.1.10. Організовує і контролює роботу громадських інспекторів з охорони праці.</p> <p>2.1.11. Здійснює громадський контроль за створенням та ефективною роботою кабінету охорони праці, наявністю і станом куточків, стендів та інших засобів пропаганди охорони праці; спільно з роботодавцем організовує огляди-конкурси стану охорони праці на підприємстві.</p> <p>2.1.12. За необхідності порушує перед виборним профспілковим органом підприємства питання про проведення незалежної експертизи умов праці на діючому виробництві, небезпечності певних машин, механізмів, устаткування, будівель і споруд, відповідності нормативно-правовим актам з охорони праці проектною документації, нових або реконструйованих виробничих об'єктів.</p>
<p>Участь у роботі інших комісій та інші повноваження Пункт 2.2-2.3 Типового положення про комісію з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації</p>	<p>2.2. Голова Комісії або за його дорученням будь-який інший член Комісії бере участь у роботі комісій:</p> <ul style="list-style-type: none"> - з проведення атестації робочих місць за умовами праці; - з розслідування (спеціального розслідування) нещасних випадків, професійних захворювань та аварій на виробництві; - з атестації робочих місць на відповідність нормативно-правовим актам з охорони праці; - з перевірки знань посадовими особами і працівниками нормативно-правових актів з охорони праці; - з прийняття в експлуатацію нового або реконструйованого об'єкта виробничого чи соціально-культурного призначення на відповідність його вимогам охорони праці;

	<p>- з перевірки або комплексного обстеження стану охорони праці на підприємстві (у структурному підрозділі), що проводиться представниками органів державного нагляду за охороною праці, пожежною охороною, експертами Фонду соціального страхування від нещасних випадків, технічними інспекторами праці профспілок тощо.</p> <p>2.3. Голова, члени Комісії реалізують інші повноваження, передбачені Типовим положенням про представників профспілок з питань охорони праці, затвердженим постановою Президії ФПУ від 28.02.2013 № П-16-11 (додаток 2), та іншими актами.</p>
<p>Повідомлення про нещасний випадок Пункт 2.4</p>	<p>2.4. Голова або будь-який член Комісії негайно повідомляє голову виборного профспілкового органу підприємства про кожен груповий нещасний випадок, нещасний випадок зі смертельним або тяжким наслідком, що стався на виробництві, з метою термінового повідомлення про це вищому профспілковому органу та забезпечення участі в спеціальному розслідуванні такого випадку представників профспілок згідно з установленим Порядком.</p>
<p>Основні права членів Комісії Пункт 3 Типового положення про комісію з охорони праці виборного органу первинної профспілкової організації</p>	<p>Голова і члени Комісії мають право:</p> <p>3.1. Безперешкодно і в будь-який час перевіряти стан умов і безпеки праці, санітарно-побутового обслуговування і забезпечення працівників засобами колективного та індивідуального захисту, лікувально-профілактичним харчуванням, молоком, газованою солоною водою, мийними та знешкоджувальними засобами, а також хід виконання зобов'язань з охорони праці колективного договору, відповідних програм та заходів з цих питань</p> <p>3.2. Вносити роботодавцю подання з будь-якого питання охорони праці та одержувати від нього аргументовану відповідь</p> <p>3.3. Вимагати від роботодавця (керівників підприємства, його структурних підрозділів) негайного припинення робіт на робочих місцях, виробничих дільницях, у цехах та інших структурних підрозділах підприємства у разі виникнення загрози життю або здоров'ю працівників.</p> <p>3.4. Подавати свої висновки про обставини й причини нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, а також про відповідальність посадових осіб, дії або бездіяльність яких призвели до цих випадків</p> <p>3.5. Одержувати від роботодавця, посадових осіб і працівників необхідні пояснення, інформацію та документи з питань, що належать до компетенції Комісії</p> <p>Виборний профспілковий орган підприємства (структурного підрозділу) може відкликати рішення Комісії чи подання (висновок) голови або члена Комісії, якщо вони суперечать законам, іншим нормативно-правовим актам з охорони праці, не відповідають вимогам захисту законних прав та інтересів працівників.</p> <p>Особи, які створюють перешкоди в діяльності голови або члена Комісії, притягаються до дисциплінарної, адміністративної, кримінальної відповідальності згідно із законодавством.</p> <p>За неналежне виконання обов'язків, передбачених цим Положенням, будь-який член Комісії може бути притягнутий до відповідальності згідно зі Статутом профспілки, а також достроково усунутий від виконання цих громадських обов'язків у тому ж порядку, за яким його було обрано.</p>